

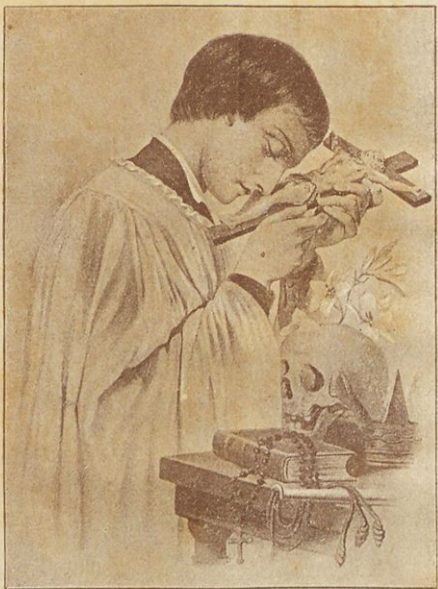
Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

vii C 34701 g

№ 277.
A

Sveti Alojzij Gonzaški,
za nas Boga prosi!

H. 247-10

SV. ALOJZIJ GONZAGA

ali
devetdnevna ozir. šestnedeljna pobožnost
z naslednjimi vsakdanjimi molitvami
v čast sv. Alojzija.

Odobila
V spomin *L. Julijana*
tristoletnice njegove blažene smrti

izdal in založil

Janez Smrekar,
katehet.

V LJUBLJANI, 1891.

Tisk „Katoliške Tiskarne“.

Sveti Alojzij Gonzaški,
za nas Boga prosi!

št. 277-a

SV. ALOJZIJ GONZAGA

ali

devetdnevna ozir. šestnedeljna pobožnost
z naslednjimi vsakdanjimi molitvami
v čast sv. Alojzija.

Odobila

V spomin

S. Julijanaff

tristoletnice njegove blažene smrti

izdal in založil

Janez Smrekar,

katchet.

V LJUBLJANI, 1891.

Tisk „Katoliške Tiskarne“.

VII C g 34701

VII C g
34701

Št. 1394.

Z dovoljenjem visokočastitega knezo-
škofijskega ordinarijata

V Ljubljani, dne 2. julija 1891.

+ Jakob m./p.
kn.-škof.

M 540/1952

V čast Božjo, slavo Marije in sv. Alojzija!

V veseli nadi, da bode z letošnjo tristoletnico sv. Alojzija rastlo tudi njegovo češčenje ter ustrezajoč blagim častilcem tega angeljskega mladeniča, spisal sem male bukvice. Srčno želim vsaj nekoliko pripomoči k njegovemu češčenju in posnemanju njegovih čednosti. S svojim bornim delcem pa tudi želim preprostiti sv. Alojzija, da bi bil poseben varuh in priprošnjik meni in vsem čitateljem izdanih bukvic in sploh vsem, kateri kličejo v njegovo pomoč. V tej misli in s takimi željami mu poklanjam pričujočo

knjižico polagaje mu jo na njegov sveti grob v Rimu s prisrčno prošnjo, naj jo sam potrdi v nebesih in usliši pohlevne prošnje!

In ker sveti Oče papež Leo XIII. v svoji okrožnici dné 1. januarja 1891 poleg šestnedeljne tudi devetdnevno pobožnost v čast sv. Alojzija priporočajo, upam, da bo s pričujočim molitvenikom marsikomu ustrezno.

Gospod, daj mi odmreti sebi,
Gospod, daj mi živeti le Tebi!

(Rek sv. Alojzija.)

V Ljubljani, v praznik sv. Alojzija 1891.

J. S.

Pojasnilo. Odpustek 100 dni je podeljen znani molitvi: „**O Gospa moja**“, ki se pričinja na str. 73 s 1. vrsto.

Sv. Alojzij,

zavoljo njegove čistosti angeljski
mladenič imenovan.

(Umrli 20. junija 1591.)

*Blagor njim, kateri so
čistega srca, Boga bodo
gledali. (Mat. 5, 8.)*

Bdenindvajseti dan junija letoš-
njega leta (1891.) je v istini bil
dan veselja. Obhajali smo ve-
seli praznik ter ob enem tristo-
letnico angeljskega mladeniča
sv. Alojzija. Pred tristo leti je
ta veliki svetnik, pravi angelj v človeški
podobi, najsrečniše smrti umrl. To je bil
dan nedolžne radosti in najlepših dobrih
sklepov, ne le za ude Jezusove družbe,

v kateri je sv. Alojzij živel, ampak za ljudi vseh stanov, za imenitne in priproste, bogate in revne. Kako zelo se je vse njegovega praznika veselilo, pričajo nam prelepe cerkvene in šolske slovesnosti, s katerimi smo letos tega angeljskega svetnika slavili, in imenitne procesije, katere so častilci Alojzije vi iz daljnih deželâ imeli v Rimsko mesto. Povsodi se je slavilo Alojzijevo ime. V borni hišici in imenitni palači, po župnijah na deželi in v prostornih cerkvah po mestih se je razlegala slava sv. Alojzija. Mladi in stari, pastirčki na paši in učenci v šoli so častili Alojzija, njemu v čast opravljali lepe pobožnosti ter se mu izročevali v varstvo. Kako z veseljem je že šolska mladina naše Ljubljanske škofije zapisala svoja imena v spominsko knjigo, katera se je poslala v Rim ter položila na grob sv. Alojzija s pohlevno prošnjo, »naj sv. Alojzij v nebesih prosi za nas!«

Kdo pa zamore sploh imenovati vse tiste, kateri so zlasti letošnje leto ravno pred njegovim altarjem, pred njegovo podobo po širocem svetu in posebno pa v Rimu v tisti prijazni kapelici, v kateri je pred tristo leti prebival ta nedolžni svetnik, pobožni in ginjeni klečali ter delali dobre sklepe in pričeli svoje pravo spreobrnjenje? Kdo more dalje prešteti tisoče in tisoče bogaboječih duš, katere se ravno s v. Alojziju zahvaljujejo za svojo lepo čistost in nedolžnost? Koliko molitve in koliko svetih Obhajil se je opravilo v čast s v. Alojzija! L. 1887. je na njegov praznik v cerkvi sv. Ignacija 8000 vernih prejelo sv. Obhajilo, letos pa 25.000. Že samo tako število obhajancev je prelepa priča, kako zelo verno ljudstvo s v. Alojzija ljubi in časti.

Sv. Alojzij je bil rojen 9. marcija l. 1568. v Kastilijoni na Laškem v nadškofiji milanski. Bil je najstarejši sin

mejnega grofa goncaškega, Ferdinanda. Mati njegova je bila rojena grofinja Tana Santena. V veliki smrtni nevarnosti pri njegovem rojstvu ga pobožna mati dá krstiti, ob enem pa se v svoji veliki sili zateče za pomoč tudi k Mariji, Pomočnici kristijanov, ter obljubi iti na božjo pot v Loreto. Marija jo usliši ter nevarnosti otme. Pobožna mati in njen blagi sinek, oba sta bila popolno zdrava.

Poglavitna skrb matere bila je zdaj spolniti storjeno obljubo. Kakor hitro ji je bilo mogoče, gré s svojim sinkom na božjo pot v Loreto, kjer ga vsa srečna in vesela izroči Mariji v varstvo. Sv. Alojzij pa je tudi resnično ostal zvesti otrok Marijin celo svoje življenje. Mali Alojzij je rasel kakor pod plajšem nebeške Matere. Prve besede, ktere se je že v naročji svoje matere učil izgovarjati, sta bili presladki imeni »Jezus, Marija«. Bil je še mali deček, pa že se je njegov čisti duh obračal k

Bogu in začel hrepeneti po nebeških rečeh. To pa ni bilo prav povsem všeč njegovemu očetu. Misli očetove so bile bolj na posvetno obrnjene. Oče je bil vojskovodja ter ves privajen vojaških šeg in opravil, želel je, da bi si tudi njegov prvorojeni sin Alojzij vojaški stan izvolil, zato mu je rad dajal raznih igrač, kakoršne so ga spominjale na vojsko, na vojake ali na orožje. Rad ga je jemal s seboj v vojaška šotorišča. Pričetkom so vojaške vaje in igre še nekoliko mikale bistrega duha gibčnega in čilega dečka, pa čem starejši je prihajal, tem bolj se mu je tudi pristudilo osorno in surovo obnašanje vojakov. Njegovo otroško srce je le eno željo poznalo, namreč dopasti in služiti milemu Zveličarju ter ostati zvest otrok Marijin.

Komaj devet let star, stori Alojzij pred Marijinim oltarjem stolne cerkve v Florenciji obljubo vedne čistosti. In

ni ga skoraj med svetniki, kateri bi bil to obljubo zvesteje spolnoval in držal, kakor sv. Alojzij. Njegovi predstojniki namreč spričujejo, da ta angeljski mladenič kaki nespodobni misli še prostora ni dal v svojem sreću. Kdor ga je le videl, se mu je vže ob tem pogledu vnela ljubezen do svete čistosti. Še taki, kateri so sicer radi govorili kaj nesramnega, so takoj umolknili, kadar se je Alojzij približal. In gorjé jim, ko bi ne bili utihnili, ostro jih je pokaral brez razločka stanu in starosti.

Alojzij bil je pa tudi silno pazen na svoje oči in počutke svojega telesa, če tudi je bilo to na kraljevem dvoru velika težava. Saj ravno sinu knežjega rodu se nastavljajo razne zanjke pogubljenja in nevarnosti v greh pasti, ker se mu vse prilizuje, ga mika in vabi na razna pota. Tako moč pa, da je ta svetnik v svojem stanu zamogel tako sveto živeti in se tako zatajevati, mu je

dajala njegova ljubezen do Jezusa in Marije. Njegova gorečnost v molitvi je bila toliko, da je sam rekel, da celega pol leta pri svoji molitvi ni bil toliko časa razmišljen, kar bi bil eno Češčno Marijo izmolil. Z Bogom je bil vedno sklenjen, zato mu je pa ljubi Bog že na zemlji v plačilo rajske sladkosti okušati dajal. Naš Alojzij se pa na take nebeške sladkosti vendar ni navezoval, marveč ravno nasproti, želel je veliko trpeti, da bi ljubemu Jezusu tem podobniši postal. Zato svoje nedolžno telo silno ostro pokori, se posti ostro, se biča hudo, veliko in dolgo v noč moli in le malo časa spanju odloči. Pogostokrati opravlja tudi sveto Spoved. In dasi ravno celo svoje življenje ni storil nobenega velicega greha, pa tudi vedoma prostovoljno malega greha ne, se je vendar mnogokrat z največjo žalostjo ter objokan približeval spovednici. Enkrat je bil tako silno žalosten in potr, da

svojemu ljubemu Jezusu ni še bolje služil, da je pri spovednici od same žalosti omedlel.

Kdo bi se pač čudil, da se je taka angeljska pobožnost in ljubezen tudi po vnanjem, po telesu mladega svetnika poznala? Nebeška miloba in ljubeznivost se je razlivala po njegovem nedolžnem obrazu. Sv. Karol Boromej, nadškof v Milanu, se silno začudi, ko zvé, da angeljski mladenič še ni bil pri sv. Obhajilu. Sam ga torej podučuje in pripravlja za sv. Obhajilo, iz njegove roke je tudi nedolžni deček prejel prvič presveto Rešnje Telo. O, s kakošno pobožnostjo, s kakošno živo vero je sv. Alojzij takrat prejel svojega ljubega Zveličarja v svoje srce, se z besedo ne dá povedati. Od zdaj je pristopal vsako nedeljo k mizi Gospodovi. In kako se je pripravljaj in kako zahvaljeval za to angeljsko hrano! Tri dni se je skrbno pripravljaj in naslednje tri dni se je zahvaljeval. Od prvega

svetega Obhajila dalje pa je njegova ljubezen do Jezusa v presv. Rešnjem Telesu vedno bolj in bolj rastla. Cele ure in ure je klečal v največi pobožnosti pred tabernakelnom ter molil svojega ljubega Zveličarja v presvetem Zakramentu.

Taka ljubezen sv. Alojzija do ljubega Jezusa ni bila zastoj. Veliko milost je prejel od Gospoda. Ljubezen do Zveličarja je vedno bolj in bolj gorela v njegovem srcu. Želel je živeti le za Jezusa, iz ljubezni do njega se odpovedi vsi časti in imenitnosti, do katere je imel pravico kot najstarejši sin svojih visokih starišev. Njegovi pobožni materi je tak sklep njenega sina sicer nekako težko djal, vendar je z veseljem vanj privolila. Drugače pa je bilo z očetom. Oče se mu ostro zoperstavi. Njegov prvorojeni sin Alojzij, pravi oče, mora si misli na samostan iz glave izbíti. Zato ga skuša z raznim posvetnim lepoticjem,

razveseljevanjem in kratkočasjem razvedriti in za svoj namen pridobiti. Komaj trinajst let star je bil sv. Alojzij vže v imenitni službi (page) pri avstrijski cesarici Mariji. Tako pride tudi v Španijo na kraljevi dvor. Tu je bilo nedolžnemu mladeniču vse na ponudbo, kar le svet lepega in veličastnega dati zamore. Karkoli človeško srce zamore poželeti, je bilo Alojziju pri rokah. Temu se ni čuditi, saj je bil knežjega rodu, ter je imel pravico se tudi po knežje nositi, obdan s knežjo častjo. Toda sv. Alojzij misli drugače. Njegova edina in poglobitna skrb mu je Bogu samemu dopasti in z nobenim grehom, z nobenim pogledom in z nobeno mislijo ne prelomiti obljube vednega devišтва, čistosti in nedolžnosti, katero je bil storil svoji nebeški Materi Mariji. Njegovo življenje na kraljevem dvoru je bilo prav kakor v samostanu, tako je čuval nad svojimi počutki, tako

krotil duha in telo. Ravno tako je živel tudi doma, kamor se je čez tri leta povrnil. S svojim obnašanjem in vedenjem je bil razposajeni mladini v živo svarilo in nihče si vpričo njega ni upal kaj pregrešnega spregovoriti, hinavei in prilizovalci pri njem niso bili v milosti. Vedno bolj in bolj pa je želel postati redovnik in sicer biti ud družbe Jezusove. Še prav mlad je bil, pa srce njegovo se že oklene častitih patrov jezuitov. Rad jih obiskuje v samostanu, dobro je vedel za čas in uro, ko so patri jezuitje imeli počitek ter po svojem vrtu se sprehajali. Ves pohleven jih Alojzij ob poti čaka, da bi slišal prijazno besedo iz ust patrov; posebno vesel je bil, ako mu je bilo privoljeno celó z njimi iti ter jih po poti spremljevati. Pozneje so bili jezuiti tudi njegovi učeni in spovedniki. Lahko je torej umeti, zakaj je njegova ljubezen do jezuitov vedno bolj rasla in do vrhunca dozorela. V tem

ga pa potrdi še prav posebno klic Božji. Ko kleči namreč necega dné pred Marijinim oltarjem, zasliši razločno glas: »Stopi v red jezuitov in razodeni svojo željo spovedniku svojemu!« Alojzij to stori. Spovednik je bil ves ginjen od pobožnosti in ljubezni Božje v nedolžnem srcu svetega mladeniča, prepričan je bil, da Alojzija v resnici Bog kliče v družbo jezuitovsko.

Čisto drugače pa je mislil Alojzijeve oče. Ne bil bi se tako zeló ustavljal in sinu ne tako branil stopiti v duhovski stan, ker je videl resnično pobožnost in veselje do duhovskih opravil goreti v srcu njegovem, »toda, misli si sam, priproste, revne črne obleke jezuitov njegov sin ne smé nositi. Ubog, reven duhoven moj sin pač ne smé biti, pravi oče; ne tako, ampak kak imeniten cerkven knez in škof naj vže postane, tu naj vživa vso čast in veljavo, kakoršna se skazuje sinovom knežjega rodu.« Tako

stoji oče, mejni grof, nevoljen in razburjen pred svojim sinom. Nikdar bi oče ne bil privolil svojemu sinu stopiti v Jezusovo družbo, in skoraj bi bil svojo roko vzdignil in mu s silo branil, ako bi ga ne bila premagala velika ponižnost in potrpežljivost nedolžnega Alojzija. Za zdaj mu torej oče le vrata pokaže, izpred sebe ga zapodi in mu prepové, še kdaj priti pred njegove oči. Alojzij je bil silno žalosten. Bolelo ga je, da mu je odbita največa sreča, stopiti v jezuitovsko družbo. Neizrečeno hudo pa mu je tudi dejala velika jeza in razkačenost njegovega očeta. Pa kaj stori nedolžni mladenič? Komaj stopi v svojo sobo nazaj, se vrže pred križanega Jezusa na kolena, moli prisrčno in z bičem v roki biča svoj život, da bi storil pokoro za-se in za svojega očeta. In njegova molitev je bila uslišana. Očetu se srce naglo omehča. Slišati, kako se njegov sin pokori za jezo njegovo, gré

ves ginjen k njemu, ga objame ter pravi : »Alojzij, naj se zgodi, kakor ti želiš. Privolim ti, le stopi v Jezusovo družbo!«

Kdo more dopovedati prisrčno veselje, katero je sv. Alojzij pri teh besedah svojega očeta občutil? Ves vesel se odpové grofovskemu posestvu in vsem pravicam prvorojenstva svojemu mlajšemu bratu Rudolfu na korist. Bil je takrat v 17. letu svoje starosti. Kmalu nato zapusti svet, gré v Rim ter stopi v družbo Jezusovo. Stopivši v celico, katera je bila njemu odločena, pade poln veselja na svoja kolena in zakliče veselo : »*Tukaj je kraj mojega pokoja, tukaj bom prebival, ker sem si ga sam izvolil!*« (Ps. 131, 14.) Taka veselost in sladkost je navdajala vedno njegovo srce, če tudi je imel enako drugim svetnikom velike bridkosti trpeti. Njegova mladost se je morala potrditi v vojskovanji. Tudi to se res zgodi. Vadi se v globokem poniževanji in zatajevanji

samega sebe. Sam se rad oglasi za najrevniša opravila. Bal se je, da bi ga zaradi njegovega visokega knežjega rodu ne napadale napuhnjene in ošabne misli. Trdno je sklenil vsako tudi nezasluženo opominjevanje potrpežljivo prenašati ter se nikdar ne opravičevati. Zato so ga pa tudi vsi v samostanu radi imeli in ljubili, pa tudi njegovi domači v hiši njegovih starišev so ga ljubili. Šest tednov po njegovem vstopu v Jezusovo družbo mu njegov oče prav lepo in spodbudno umrje. Ko je potem zaradi dedščine med brati nastal prepir, pokličejo Alojzija domu, da jih pomiri in spravi. In res, komaj bratje Alojzija zagledajo, že so vsi drugačni; ljubeznivi in mili pogled njegov jih tako popolno spravi, da si odpustijo in prejšnjo prijaznost in ljubezen ponové. Alojzij pa je bil že zdaj tako slabega zdravja, da mu njegovi višji odločijo in dovolijo, naj svoje učenje v višjih šolah

nadaljuje v Milanu. To je bila velika žalost nedolžnemu mladeniču. Smel pa je vže čez osem mesecev iti v Rim nazaj.

Leta 1591. nastane po Rimu strašna kužna bolezen. Silno veliko jih je pomrlo. Pa kakor povsod, so bili tudi v tej bolezni udje družbe Jezusove prvi, ki so ubogim ljudem in ubogim bolnikom skazovali dela usmiljenja. Srčno je prosil sv. Alojzij, da bi bilo tudi njemu pripuščeno bolnikom streči. In s kakošnim veseljem jim je stregel! Še počitka si ne privošči. Neumorno hiti po ulicah in po hišah bolnikom na pomoč. Kjerkoli jih najde po cestah in ulicah, zadeva jih sam na svoje rame ter nosi v bolnišnico, kjer jim tako ljubeznivo streže, kakor le najboljša mati svojemu otroku streči zamore. Toda dolgo ni mogel opravljati takih del ljubezni. Bolezen namreč tudi njega na trdo bolniško posteljo vrže. Vsi mislijo, da Alojzij mora kmalu umreti,

tudi sam si je želel smrti ter hrepenel skoraj ločen in s Kristusom sklenjen biti. Bolezen je bila tako huda, da ni bilo misliti na ozdravljenje. Alojzij vendar še ozdravi. Pusti pa mu bolezen nevarne nasledke. Prime se ga huda mrzlica, katera ga ni popustila. V tej bolezni kaj ljubeznivo piše svoji materi. Iz pisma se vidi, kako je Alojzij hrepenel skoraj sklenjen biti z Bogom, svojim Gospodom. Njegovo hrepenenje se mu tudi kmalo spolni. Kakor je prosil, tako se je zgodilo. V petek po osmini presv. Rešnjega Telesa ga ljubi Bog vzame k sebi. Veselil pa se je umreti tako, da je malo pred smrtjo vesel zaklical: »Gremo, gremo«, in ko ga okoli stoječi vprašajo: »Kam?« reče jim: »V nebesa«, ter svoje brate prosi, naj z njim molijo Te Deum, t. j. Hvala bodi Gospodu Bogu. Pokrepčan s svetimi zakramenti za umirajoče, držeč v roki sv. križ, okrog roke rožni venec ovit,

ponavlja je presveti Imeni: Jezus in Marija, zdihne svojo nedolžno, čisto dušo. Blažena, sveta je bila njegova smrt. Njegova duša, čista in lepa, kakor bela lilija, je zapustila nedolžno telo ter se preselila v veselo družbo angeljev, kjer se raduje in veseli že nad 300 let v neizrečeni lepoti in bliščobi; na zemlji pa živi njegovo ime naprej od roda do roda prav po reku sv. pisma: »*O, kako lep je čist rod v svetlobi (svoje čednosti); zakaj njegov spomin je večn, ker je spoznan pri Bogu in pri ljudeh.*« (Modr. 4, 1.)

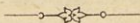
Papež Benedikt XIII. ga prišteje svetnikom ter ga zavoljo posebne prednosti njegove čistosti zlasti šolski mladini priporoči v zgled nedolžnosti in čistosti, pa tudi za mogočnega varuha in priprošnjika.

Ti pa, ki nosiš njegovo ime, in ti, ki ga kličeš za pomoč, oziraj se nanj, posnemaj njegovo čistost, prizadevaj si po njegovem zgledu z Jezusom združen

živeti in mili Jezus bo tudi k tebi prišel
in te kronal z večno slavo v nebesih!

*Gospod, daj mi odmreti sebi,
Gospod, daj mi živeti le Tebi!*

(Te besede so bile njegov rek.)

Pobožnost

v čast sv. Alojziju, prvemu pomočniku
mladosti.

V spomin šesterih let, katere je potem, ko je svet zapustil, v družbi Jezusovi najsvetejše preživel, se obhaja šest nedelj zaporedoma pred praznikom ali po prazniku sv. Alojzija ali pa tudi o drugem letnem času, o katerih vsakokrat po določilu papeža Klemenca XII. 11. decembra 1739. in 7. januarja 1740. more popolni odpustek zadobiti vsak kristijan, kateri se v teh nedeljah prav spové, vredno prejme zakrament presvetega Rešnjega Telesa in kaka pobožna

opravila (n. pr. premišljevanje, ustno molitev, kaka dela usmiljenja) v čast sv. Alojziju opravljaja.

Popolni odpustek zadobiš tudi na praznik sv. Alojzija, ako opraviš vredno spoved in sv. Obhajilo ter moliš za sv. Cerkev in se vdeležiš ob enem tudi službe Božje na čast tega svetnika, naj se njegov praznik po določbi škofijstva obhaja kadar si bodi v letu, v katerikoli cerkvi in pri katerem altarji koli. Papež Benedikt XIII. dné 22. novembra 1729., Klemen XII. 21. novembra l. 1737., in Benedikt XIV. meseca aprila 1742.

Sveti Oče Leo XIII. v svoji okrožnici dne 1. januarja l. 1891. pa poleg šestnedeljne tudi devetdnevno pobožnost toplo priporočajo.

Premišljevanja za šest nedelj si lahko zaporedoma iz pričujoče devetdnevnic odbereš. Začenjaš in sklepaš jih, kakor je pri devetdnevnicu za sleherni dan posebej naznanjeno. Ako pa

ti čas dopušča, si za vsakdanji sklep lahko uvrstuješ tudi še litanije svetega Alojzija ali kako povoljno naslednjo molitev.

Kristijan, rad opravljalj tudi ti šestnedeljno ali devetdnevno pobožnost v čast sv. Alojziju! Opravljalj to pobožnost, da si po sv. Alojziju izprosiš kako posebno čednost ter si nakloniš njegovo posebno varstvo in pomoč v sleherni potrebi!

Opravljalj, nedolžni mladenič in devica, z veseljem in gorečnostjo to prelepo pobožnost, da ž njeno pomočjo angeljsko čednost, sveto čistost vedno ohraniš; opravljalj pa tudi zakonski mož in žena, da v zakonski čistosti živiš; pa tudi ti spokornik se je z gorečnostjo poprimi, da se v greh ne povrneš ter sv. Alojzija posnemaš saj v spokornosti, ker mu nisi nasledoval v nedolžnosti. Zaupaj, sv. Alojzij bo za te prosil!

Devetdnevnica,

oziroma šestnedeljna pobožnost v čast
sv. Alojziju.

Priprava za vsaki dan.

(Ali za vsako nedeljo.)

Vsegamogočni večni Bog, glej, jaz uboga grešna stvar klečim pred Tvojim Veličastvom, da Ti darujem pričujočo pobožnost, katero želim te dni opravljati v povišanje Tvojega presvetega Imena, v počeščenje presvetega Rešnjega Telesa, v spomin bridkega trpljenja in smrti Jezusa Kristusa, v čast nebeške Matere Device Marije in v čast angeljskega mladeniča sv. Alojzija, mojega priprošnjika in varuha, katerega si s tolicimi milostimi okinčal in s tako slavo v nebesih ovenčal. Po priprošnji svetega Alojzija, katerega jaz ubogi revež

posnemati želim, mi dodeli, ljubeznivi Oče, Bog vseh milosti in neskončnega usmiljenja, da bom njegove čednosti, katere zdaj premišljevati hočem, v resnici posnemati, enkrat pa z njim v nebesih se veseliti zamogel. Amen.

O sveti Alojzij, v čegar čast to pobožnost opravljam, izprosi mi milost od Boga, da tvoje čednosti prav spoznam, in pričujoče molitve s pravo pobožnostjo opravim! Posebno pa mi izprosi prav gorečo ljubezen do presv. Rešnjega Telesa, da se za sv. Obhajilo pogosto in vselej prav dobro pripravim! Izprosi mi tudi otroško ljubezen do Marije, da se bom k nji vedno zaupljivo obračal! O veliki svetnik, daruj ti vse molitve in opravila, ki jih zlasti v tej devetdnevni (šestnedeljni pobožnosti) opraviti želim, nebeškemu Očetu, da bodo njemu v čast, moji ubogi duši pa v zveličanje! Amen.

Prvi dan.

Nedolžnost in čistost sv. Alojzija.

„Kako lep je čisti rod
v svetlobi (svoje čednosti);
rečen je njegov spomin,
ker je spoznan pri Bogu
in pri ljudeh.“

(Mat. 4, 1.)

Nedolžen in čist v prvi vrsti je tisti človek, kateri se ni zoper šesto zapoved nikoli pregrešil ne v mislih, ne v željah, ne z besedo in ne z djanjem; v drugi vrsti pa je sploh nedolžen tisti, kateri se po sv. krstu ni nikoli pregrešil s kakim smrtnim grehom. Pač srečen človek, kateri svojo nedolžnost in čistost tako neomadeževano ohrani! In tak mladencič je sv. Alojzij. Celi čas svojega življenja je živel kakor prekrasna lilija v sredi trnja, katera na vse strani razširja svojo milobno lepoto in prijetno vonjavo. Od prve nežne mladosti je imel neki posebni strah pred vsem, kar je količkaj kazalo kako senco nespodobnosti. Kdor ga je le videl, se mu je

že ob tem pogledu vnela ljubezen do svete čistosti. Ze v devetem letu svoje starosti stori pred Marijinim oltarjem obljubo vedne čistosti. In kar je obljubil, je tudi zvesto držal do smrti. Celó svoje življenje ni imel tudi najmanjše misli zoper šesto zapoved. To njegovo trdno voljo je Bog plačal s posebno nenavadno milostjo: da niti čutil ni nečistih skušnjav. Zato so ga že v življenju imenovali angelja v človeški podobi, in to prekrasno ime mu je tudi sveta cerkev potrdila takrat, ko ga je prištela med svetnike. Pri tisti preiskavi se je dokazalo in spričalo, da ta angeljski mladenič ni nikdar storil nobenega smrtnega greha; pa splošna misel je tudi, da še nikakega majhnega greha ni storil prostovoljno.

Kako pa je s teboj, o kristijan? Ali nisi svoje krstne obljube že omaževal s kakim smrtnim grehom? O, blagor ti, ako ti vest pravi, da si tako srečen ter imaš še prelepo lilijo krstne nedolžnosti in čistosti. Oh, brani in varuj skrbno to belo lilijo! Zvesto

stopaj po angeljskih stopinjah tega mladeniča! Moli in čuvaj! Bodi pazen sam na sebe! Pazi na svoje oči, da nič grešnega ne vidijo, pazi na svoja nagnjenja, da slabi misli prostovoljno nikoli ne daš prostora v svojem srcu! Ogibaj se vsega, kar bi te v greh napeljevati utegnilo! Vestno premaguj vse skušnjave zoper sveto čistost, zoper šesto zapoved! Moli rad! Izročuj se zlasti Materi Božji! Prejemaj večkrat dobro pripravljen svete Zakramente in zmaga bo tvoja. Spodbujajo naj te v to tudi prelepe besede: *O, kako lep je čisti rod v svetlobi (svoje čednosti); večni je njegov spomin, ker je spoznan pri Bogu in pri ljudeh.* (Modr. 4, 1.)

M o l i t e v.

O Bog, kateri si sv. Alojziju milost dodelil čisto in nedolžno živeti in do smrti obljubo čistega de-

vištva zvesto držati, dodeli, da bom tudi jaz po zgledu angeljskega mladeniča nedolžno živel, lepo lilijo čistosti zvesto ohranil ter Tebi služil s čistim srcem v nedolžnem telesu! Sv. Alojzij, prosí za-me, da sveto čistost zmeraj ohranim! Amen.

(Šestkrat: Očenaš . . . Češčena si Marija . . .
Čast bodi . . .)

(Sklep kakor zadnji dan.)

Drugi dan.

(Priprava str. 22.)

Spokornost sv. Alojzija.

*„Kateri pa so Kristu-
sovi, so svoje meso križali
s svojimi grehi in hudimi
nagnjenji.“*

(Gal. 5, 24.)

Premišljuj velika zatajevanja samega sebe in veliko spokornost svetega Alojzija! Njegovo spokornost moraš tem bolj občudovati, ako po-

misliš, da je živel sveti Alojzij na knežjem dvoru, kjer ničesar ne manjka, kar mesu in počutkom streže. In kako oster je bil Alojzij do samega sebe! Svoje oči je tako zeló zatajeval, da še cesarici, kateri je imel streči, ni nikoli v oči in obraz pogledal. Nikoli ni svojih oči na kaj ostudnega obračal. Prepričan je tudi bil, da nezmernost v jedi in pijači, mehkužnost v oblačilih, lahkoživnost in hrepenenje po veselich premnogo ljudi v pogubljenje pahne. Zato si je v jedi vedno pritrgoval in se postil. Ležal je na trdem, v posteljo pod rjuho je polena pokladal; nosil oster spokorni pas okoli života, in kakor je le vedel in znal, je zatajeval svoje telo in svoje počutke. Da, sveti Alojzij je bil velik spokornik, če tudi je bil nedolžen. Resnične so besede, katere je sveta Magdalena Paciška rekla, da sv. Alojzij je bil skriven ter nepoznan mučenec.

O človek, »*Ako hočeš, da te Bog ne bo kaznoval, kaznuj se sam*«, pravi sv. Avguštin! Potrtega in skesanega srca pa Gospod ne bo zavrzel. Če nedolžni

Alojzij tako pokoro dela, kako je potrebna še le tebi! Ako mu nisi nasledoval v nedolžnosti, nasleduj mu vsaj v spokornosti, da očiščen v krvi neomadežanega Jagnjeta, v sveti pokori, prideš v družbo izvoljenih!

M o l i t e v.

O sveti Alojzij, ti nedolžni spokornik, ki si belo oblačilo krstne nedolžnosti zmeraj čisto in neomadežano ohranil, z drazimi biseri in s solzami prave pokore požlahtnil, izprosi mi pri Bogu milost pravega obžalovanja in srčne žalosti! Pomagaj mi, da bom greha in grešnih priložnosti se ogibal, svoje oči in svoj jezik zatajeval, svoje počutke krotil, noč in dan svoje grehe objekoval, ter z molitvijo, postom in drugimi dobrimi deli za nje zadoštoval, da tako v sedanjem življenji

odpuščanje, v prihodnjem pa večno zveličanje dosežem! Amen.

(Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .
Šestkrat.)

(Sklep kakor zadnji dan.)

Tretji dan.

(Priprava str. 22.)

*Sv. Alojzij se odpové posvetni
vojvodski časti.*

„Ne ljubite sveta, ne tega, kar je na svetu . . . Vse namreč, kar je na svetu, je poželjenje mesa, poželjenje oči in napuh življenja.“

(I. Jan. 2. pgl.)

Sv. Alojzij je bil imenitnega rodu, bil je prvorojeni sin grofovskih starišev ter zato imel pravico do vojvodske krone in vladanja, toda rajše je svetno krono zamenjal z nebeško. Dobro je bil prepričan, da je na svetu vse minljivo. Bogastvo, čast in veljava, posvetno razveseljevanje, svet in njegova

lepotija, vse bo minulo. Zato zapusti bliščeči dvor svojih starišev, odpove se vsem pravicam, celemu posestvu, vsi časti, do katere je imel kot prvorojeni sin pravico. Alojzij vse zapusti ter si izvoli samostansko življenje v tihi celici. »Svet preide«, mu je bilo pred očmi, »in njegovo poželenje, kdor pa stori voljo Božjo, ostane vekomaj.« Za nebesa se je trudil, po nebeškem veselji je hrepenel, nebeške slave je želel ter vse storil, kar je bilo v to pripravno in koristno, vse opustil, kar mu je bilo v prizadevanji za zveličanje na potu.

O sveti angeljski mladenič, kakšen razloček je med menoj in med teboj! Ti si ves pohleven in ponižen, jaz pa ošaben in napuhnjen. Ti bežiš pred posvetno častjo in hvalo, jaz pa je tako željno iščem. Ti zapustiš vse, kar svet prijetnega dati zamore, da dobiš nebesa, jaz pa se tako rad peham za vsem, po čemur poželi meso in moje slabo nag-njenje, kar me odvrtačuje od nebeškega veselja. O, jaz nisem na pravi poti! Za

teboj, o sv. Alojzij, hočem iti po poti poniževanja in trpljenja, po poti revščine in bolezni. Vse časne dobrrote hočem zaničevati, ako mi ne pomagajo v čast Božjo in zveličanje duš. Vedno se hočem spominjati resnice: »Svet preide in njegovo poželjenje, kdor pa stori voljo Božjo, ostane vekomaj.«

M o l i t e v.

O Bog, s čegar pomočjo se posvetno srce k nebeškim željam povzdigne, razveži mi vezi, katere me še vežejo na ta svet. Po priprošnji sv. Alojzija me reši vseh zapeljivih zanj in zvijač sveta, daj mi spoznati nečimernost posvetnih zakladov in dodeli mi milost, če tudi ne morem popolno zapustiti sveta, kakor sv. Alojzij ter si izvoliti samostanskega življenja, da pa vsaj svojega srca na minljive posvetne

reči navezoval ne bom, temuč da bom iskal večnih in neskončnih dobrot v nebesih! Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

(Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . . Šestkrat.)

(Sklep kakor zadnji dan.)

Četrti dan.

(Priprava str. 22.)

Sv. Alojzij išče prave učenosti.

„Ko sem še mlaji bil . . . sem modrosti očitno iskal v molitvi. Prosil sem je pred tempeljnomo in do konca jo bom iskal. — Malo časa sem se za njo trudil, in našel sem si velik pokoj.

(Sir. 51, 18. 19.)

Kako lepo so se uresničile te besede nad sv. Alojzijem! Že v svoji prvi mladosti je bil jako priden učenec. Učil se je po raznih mestih, a povsod je delal veliko veselje svojim učiteljem.

Najbolj vesel pa je bil knjig, iz katerih se je zamogel učiti Božje modrosti! Kako rad je prebiral knjige o trpljenji Gospodovem, knjigo o rožnem vencu, navod k premišljevanju. Z veseljem je čital dela cerkvenih učnikov, posebno učene spise angeljskega učenika svetega Tomaža Akvinskega. Najljubše branje mu je bilo sv. pismo, v katerem Duh Božji govori. Vsega pa se je z veseljem učil zato, da bi Boga vedno bolj spoznaval, ga zmeraj bolj ljubil, ter vedno bolj varno proti nebesam hodil. Česar pa se je učil, je izpolnoval tudi v djanji, kajti »ne poslušalci Božje besede, ampak spolnovalci bodo zveličani«. In tako je sv. Alojzij tudi zavoljo svoje pridnosti prelepi zgled učeče se šolske mladine.

Kakošno pa je moje učenje? Kaj jaz najraje berem, česa se jaz najraje učim? Ali se nisem dosedaj pregrešil z lenobo pri učenji? Premalo mi je bilo mar, da bi se naučil krščanskega nauka in Božjih resnic. Da, tako ne smé več dalje biti! Prva dolžnost mi je, da Boga

spoznam. Kaj bi mi pomagalo, ko bi imel učenost vseh učenjakov v glavi, ako pa Boga, njegovega svetega nauka ne poznam in nimam ljubezni Božje v srcu! Trdno tedaj sklenem, da se bom po zgledu sv. Alojzija rad učil Božjih resnic, zvesto poslušal razlago in pridige, z veseljem prebiral bogoljubne knjige, varoval pa se slabega in kužnega berila. Pridno pa bom tudi prosil in molil, da mi ljubi Bog dodeli pravo spoznanje in duha resnice. *Vaš Oče z nebes*, pravi mi Jezus, *bo dal dobrega duha tem, kateri ga prosijo.* (Luk. 11, 13.)

Molitev.

O Bog, Ti studenec vseh dobrot in vir prave učenosti in modrosti, napolni me z modrostjo in učenostjo, s kakeršno si napolnil srce angeljskega mladeniča, svetega

Alojzija, da bom vse, kar je Tebi prijetno in dopadljivo, spoznal in v svojem djanji tudi vselej spolnoval. O sv. Alojzij! izprosi mi dar učenosti. Amen.

(Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .
Šestkrat.)

(Sklep kakor zadnji dan.)

P e t i d a n .

(Priprava str. 22.)

Sv. Alojzij pred svetim Rešnjim Telesom.

„Pridite, molimo in padimo na tla, in jokajmo pred Gospodom, kateri nas je vstvaril; zakaj on je Gospod, naš Bog, mi pa smo njegovo ljudstvo.“

(Ps. 94. 6. 7.)

O kako rad je hodil sv. Alojzij pred Gospoda v presvetem Rešnjem Telesu! Ure in ure zaporedoma je pre-

molil in preklečal pred tabernakeljnomo. Nebeška radost in rajska miloba se razliva po njegovem nedolžnem obličju, ko poln ljubezni moli Jezusa v presvetem Zakramentu. Le težko in iz pokorščine se loči od svojega v tabernakeljnu skritega Zveličarja. O s kakšnim veseljem se je pripravljaj še-le na prvo sv. Obhajilo! Prejšnji dan se je postil in skoraj celo noč v molitvi prečul, in prejel je sv. Obhajilo z angeljsko ljubeznijo. Z nepopisljivo pobožnostjo je pristopal potem vsako nedeljo k mizi Gospodovi. Ravnal se je po navodu svojih viših, če tudi je sam sleherni dan želel Jezusa vžiti. Tri dni se je pripravljaj na to sveto opravilo in tri dni se je zahvaljeval za to srečo. Taka je bila ljubezen s v. A l o j z i j a do Jezusa v presvetem Rešnjem Telesu.

O kako mlačna je pa moja ljubezen do ljubeznivega Zveličarja v presvetem Zakramentu! Kako redkokrat ga obiščem, in če pridem k Njemu, sem brez pobožnosti, mrzel in se precej naveličam. Kako redkokrat se pripravljaj na sveto

Obhajilo in to, kako slabo! O, tako dalje biti ne smé! *Kdor Jezusa ne ljubi, naj bode zavržen*, mi pravi naravnost sveti Pavel. Trdno sklenem, da bom v prihodnje tudi jaz rad Jezusa obiskoval v tabernakelju, pobožno ga molil, večkrat, vselej pa po nasvetu svojega spovednika, se bom skrbno in vestno pripravljaj na sveto Obhajilo. Prebiral bom ter si umislil bogoljubne knjige in razlage o presvetem Rešnjem Telesu in po svoji moči bom zagovarjal in razširjeval češčenje presvetega Rešnjega Telesa. Tako vé, da bo ljubi Jezus v presvetem Rešnjem Telesu tudi meni v življenji tolažnik in pomočnik, po smrti pa poroštvo in zastava mojega veselega vstajenja in večnega življenja.

M o l i t e v.

O Bog, kateri si sv. Alojziju takšno ljubezen in pobožnost do

presv. Rešnjega Telesa dodelil, daj, da tudi jaz Tebe pogosto molim in obiščem in tako presveto Večerjo, katero si mi pripravil, po vzgledu sv. Alojzija vredno in pogosto zavživam. Amen.

(Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .
Šestkrat.)

(Sklep kakor zadnji dan.)

Š e s t i d a n .

(Priprava str. 22.)

Sveti Alojzij pred križanim Jezusom.

„S Kristusom sem na križ prabit. Živim, pa ne živim jaz, ampak Kristus živi v meni.“

(Gal. 2.)

Te besede sv. aposteljna Pavla je pač s pristrčnostjo ponavljal sv. Alojzij. Križ na njegovi podobici me spominja, kako zelo je ljubil Kristusa križanega. Ta ljubezen njegova je bila tako velika,

da se je takorekoč potapljal v morji Božje ljubezni. Zato je tudi sveti križ tako zeló ljubil, da ga je hotel povsod seboj imeti. Tudi na potovanji je imel vedno križ seboj. Pred njim je opravljajl svoje pobožne molitve in premišljevanja tud-po ptujih hišah in palačah. V nepopisiljivi serafski ljubezni kleči ta angeljski svetnik pred križanim Jezusom! O kako miluje milega Jezusa zaradi njegovih bolečin! Z objokanimi očmi ogleduje križ in žeblje, trnjevo krono in vse rane Njegove! Z Jezusom hoče trpeti in umreti. Zdihovaje objema križ, jokaje poljubuje svete rane Zveličarjeve. Tako ljubezen do križa je imel. O kako milo in ginljivo je bilo gledati tega svetnika umirati ter ga videti, kako sveti križ objema in pritiska na svoje blede ustnice! Da, »v križu je upanje in rešenje«.

O mili Jezus, kako je to, da Te jaz tako malo ljubim? Odkod vendar, da jaz tako malo mislim na Te, na Tvoje bridko trpljenje in na Tvojo grenko smrt na križi? O Jezus, daj mi, da bodo moji počutki vsaj prihodnje na Tvoj

križ pribiti in s Teboj umorjeni! Trdno sklenem Tvoje trpljenje pred očmi imeti, noč in dan misliti na Tvoj sveti križ in objokovati svoje grehe, ki so krivi Tvojih bolečin in Tvoje smrti. In tako upam, da bo Tvoj sv. križ sladka tolažba tudi na mojo zadnjo uro. *Kristus je ranjen zovoljo naših grehov, zovoljo naših pregreh ves razmesarjen.* (Iz.)

M o l i t e v.

O Božji Zveličar, preljubeznivi Jezus, ki si s svojim križem svet odrešil, dodeli mi milost, da bom po zgledu sv. Alojzija Tvoje trpljenje in Tvojo smrt noč in dan premišljeval, svoje grehe objokoval, svoje srce, svoje misli in želje v Tvoje svete rane, Tvojo desno stran zaprl, vse križe in zoprnosti, katere mi Tvoja roka naloži, potrpežljivo prenašal, da bom tako s Teboj v tem življenji trpeti, v prihodnjem

pa večno s Teboj se veseliti zamogel. Amen.

(Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .
Šestkrat.)

(Sklep kakor zadnji dan.)

S e d m i d a n.

(Priprava str. 22.)

Kako sv. Alojzij Marijo časti.

„Jaz sem mati lepe ljubezni, strahu Božjega, spoznanja in sv. upanja . . . Pridite vsi k meni, kateri me želite! Kdor mene posluša, ne bo osramoten, in kateri v meni delajo, ne grešijo.“

(Sir 24, 24. 30.)

Sv. Alojzij rad hití pred podobo Matere Božje, pred njo kleči in moli. O, s kakšnim veseljem je hitel tudi v cerkev, kjer so posebnô Marijo častili. Pa vsaj se ni čuditi. Za Jezusom je najbolj ljubil Marijo. Bil je pa tudi v resnici Mariji celo svoje življenje tako udan,

da jo je najraje klical svojo Mater. Komaj nekoliko doraste, že opravlja redno vsaki dan posebne molitve, rožnivenec in dnevnice Mariji v čast. Nji izroči svoje življenje, pred njeno podobo stori stalno obljubo vedne čistosti; Mariji je izročil tudi svojo najmenitnišo zadevo na svetu, volitev pravega stanu. Marija pa mu njegovo detinsko zaupanje tudi v resnici poplača ter mu kar naravnost pové, da je volja Božja, da stopi v družbo Jezusovo.

O sreča moja, Marija je tudi moja mati! Ljubi Zveličar mi jo je dal za mater, predno je na križu svojo dušo izdihnil. Zakaj se pač nisem do zdaj bolj srčno Mariji priporočal! Zakaj je nisem bolj goreče častil in na pomoč klical! *Kdor namreč Marijo stanovitno časti, se ne pogubi.* (S. Germ.) Od zdaj naprej jo bom prav po detinsko ljubil in častil sleherni dan. Rad bom molil sv. rožni venec. Nji bom izročal vse svoje skrbi in težave, ker vém, da mi jih bo dobra Mati prav in meni v prid

obračala. Nji se bom posebno priporočal, kadar se bom pripravljaj na sv. Zakramente. Marijo, presveto Devico bom prosil, da ohranim čisto srce, premagam vse skušnjave, dobim odpuščanje grehov in večno zveličanje. *Marija je rešenje vsem, kateri jo kličejo.* (Sv. Bernard.)

M o l i t e v .

O Bog, ki si sv. Alojziju detinsko ljubezen do Marije, presvete Device dodelil, daj, da se po njegovem zgledu tudi jaz vselej k nebeški Materi zatekam, ker potem vém, da me bode Marija za svojega otroka sprejela, s svojo milostno priprošnjo vsega hudega na duši in na telesu me rešila, o smrtni uri mi pa milost in usmiljenje zadobila. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen. (Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . . Šestkrat.)

(Sklep kakor zadnji dan.)

O s m i ď a n.

(Priprava str. 22.)

Sveti Alojzij se spominja svojih poslednjih reči.

„Blagor mrtvim, kateri
v Gospodu umrjejo! Zdaj
počivajo od svojega truda,
zakaj njih dela gredo za
njimi.“ (Razod. 14. 13.)

Sv. Alojzij je mislil na poslednje reči človekove, na smrt, sodbo, pekel in nebesa. Ta misel ga je spremljevala celo njegovo življenje. Spomin na smrt in na večnost je prešinjal njegovo djanje in nehanje. Pri vseh svojih opraviilih se je popraševal: »Quid hoc ad aeternitatem?« Po naše: »Kaj mi to pomaga za večnost?« Spomin na smrt ga je učil, kako minljivo je vse na zemlji. Veselice, bogastvo, čast in veljava, vse mine, le kar dobrega storimo, kar storimo v čast Božjo, ostane na veke. »Kaj mi to pomaga za večnost?« popraševal se je Alojzij, predno je kako delo

pričel. Tako se je popraševal, kadar je šel v šolo, ali kadar je imel stopiti v cerkev. To vprašanje je imel pred očmi, kadar se je razvedroval s svojimi tovariši v mali družbi, ali pa pri dvornih veselicah, katerim se vselej ni lahko izogniti mogel. »Kaj mi to koristi za večnost?« prašal se je pa tudi v križih in bridkostih, v žalosti in veselji, v bolezni in zdravji. Misel, da kratko je, kar boli, večno pa, kar veseli, mu je storila prijetno vse trpljenje, vse poste in pokorila. Zato se pa tudi ni bal nikoli smrti in večnosti. Silno se je razveselil, ko so mu napovedali smrt. Prosil je svoje sobrate ž njim vred zato Boga zahvaliti z lepo pesmijo: »Te Deum!«

»Kaj mi to pomaga za večnost?« Tako se bom popraševal tudi jaz pri vseh svojih delih in opravilih. Na to vprašanje se bom spominjal v žalosti in veselji, pri delu in počitku, doma in med svetom, v zdravji in v bolezni. Potem vém, da bodo tudi meni križi lahki in težave prijetne. Hitro namreč

mine, kar boli, večno pa trpi, kar veseli. Trpljenje na zemlji hitro mine, plačilo v nebesih pa vekomaj ostane. Enako pa tudi hitro mine časno, grešno veselje, večno pa trpi, kar boli, to je kazen za greh. Ognja v peklu vekomaj ne bo konca. S to mislijo se bom osrčeval in premagal bom vse skušnjave in obvaroval se slehernega greha. Da bo torej moja smrt srečna, bom trdno v spominu ohranil ter vedno pred očmi imel vprašanje s v. Alojzija: »Quid hoc ad aeternitatem?« »Kaj mi to pomaga za večnost?« »Smrt grešnikov je strašna, draga v očeh Gospodovih pa je smrt njegovih svetih.«

M o l i t e v.

O Bog, Ti Gospod življenja in smrti, ki si našim dnem gotovo število in našemu življenju mejo določil, dodeli nam, da se bomo, kakor s v. Alojzij, svojih poslednjih reči

pogostokrati spominjali in skrbno na smrt pripravljali! Reši nas nagle in neprevidene smrti in daj nam v dobrem do konca stanovitnim ostati in tako venec večnega plačila doseči! Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

(Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .
Šestkrat.)

(Sklep kakor zadnji dan.)

Deveti dan.

(Priprava str. 22.)

O stanovitnosti sv. Alojzija.

„Kdor pa je stanoviten
do konca, bo zveličan.“

(Mat. 10, 22.)

Misli si sv. Alojzija, ko stopi pred svojega očeta, mu razodene svoj poklic za družbo Jezusovo in kako se oče razsrdi nad njim, žugajoč mu s kaznovanjem. Sveti mladenič pa se vendar ne ustraši. Spoštljivo odgovori, da bi

se srečnega štel, ako bi iz ljubezni do Boga kaj trpel. Stanovitno je bil v svojem sklepu. Z gorečo molitvijo, s potrpežljivostjo in s postom prosi Boga, da mu njegov sklep tudi potrdi in izpeljati pomaga. In za kar je prosil, se mu je tudi izpolnilo. Oče se naenkrat omehča ter sinu privoli stopiti v zaželeni stan duhovski. In tako stanovitnost v dobrem je svetemu Alojziju zmeraj ohranil. Ni omahoval, pa tudi ne pojemal v goreči molitvi. Vestno je opravljal klečé sleherni dan od sedmega leta dalje svoje dnevnic Matere Božje, sedem spokornih psalmov in druge molitve. Se bolezen ga ni mogla od tega odvrniti. S kakošno stanovitnostjo se je postil in pokoril svoje nedolžno telo! Ni prejenjal zatajevati se na vseh svojih počutkih ter se ogibati vsacega, tudi najmanjšega greha. Ni prenehal častiti in moliti goreče Jezusa v presvetem Rešnjem Telesu. V svoji ljubezni do križanega Jezusa je vedno rasel; Marijo, svojo mater po detinsko vedno bolj in bolj ljubil, svojih poslednjih reči, smrti in večnosti ni izpustil izpred svojih oči.

Taka stanovitnost mu je pridobila večno zmago.

Da bi pač jaz popolno spoznal, kako zeló nam je potrebno stanovitnim biti do konca! Po besedah sv. Avguština je ni milosti, katera bi nam bila bolj potrebna, kakor milost stanovitnosti v dobrem. Milost stanovitnosti do konca ima namreč v sebi vse druge milosti, brez nje pa nam vse druge milosti nič ne koristijo. Kaj bi človeku pomagalo pravično in bogoljubno življenje pričeti, ako bi potem od stanovitnosti odstopil, in pot čednosti popustil? Hudobni duh se tudi ničesa bolj ne boji, kakor stanovitnosti. Imenitni sklepi, pokorila, post in razne pobožnosti hudobnega duha ne prestrašijo. Še celó sam se take zvijače posluži, da dušo naganja veliko obljub delati, veliko pokoril si nakladati, da duša potem prej opeša v dobrem in se vrne na grešno pot in se tako pogubi. Sveti Bernard je rekel, da je celó tlak

peklenškega brezna poln dobrih sklepov, kakoršne so zavrženi sicer delali, pa jih niso izpolnili.

O duša moja, kaj boš zdaj počela? Nastopila si pot čednosti ter občuješ v milosti z ljubim Jezusom. Za seboj že vidiš toliko in toliko trpljenja, toliko premagovanj, toliko zatajevanj, toliko pobožnih vaj! Ali boš jenjala živeti tako tudi v prihodnje? Oj, ne! Bog me varuj take nestanovitnosti! Po zgledu svetega Alojzija hočem tudi jaz v dobrem do konca stanoviten biti, vse dobre sklepe zvesto spolnovati. In da bodo sklepi tem trdnejši, hočem jih vselej svojemu duhovnemu vodniku razodeti in po njegovem svetu se ravnati. Ne veselje, ne žalost, ne sreča in nesreča, ne zdravje, ne bolezen, ne bogastvo, ne revščina, ne čast, ne zaničevanje, tudi največe siromaštvo in največa zapuščenost me ne smé ločiti od ljubezni do Jezusa in Marije. Stanoviten moram

ostati v dobrem, naj mi bo še toliko trpeti; v nebesa moram priti, naj velja, kar hoče. *Kdor je stanoviten do konca, ta bo zveličan.*

Molitev.

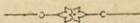
O Bog, kateri si sv. Alojziju posebno milost prečudne stanovitosti dodelil, s katero Ti je v vseh čednostih v svetnem in duhovskem stanu do konca svojega življenja zvesto in stanovitno služil, usliši me milostno in daj, da Ti bom tudi jaz zvesto služil, Tvojo voljo in Tvoje zapovedi v svojem stanu in svoji službi do konca stanovitno dopolnoval ter tako enkrat dosegel nebeško plačilo, katero si obljubil svojim zvestim služabnikom. Po Kristusu. Gospodu našem. Amen.

O sv. Alojzij, prosi za me, da nikoli ne jenjam svojega Jezusa iz celega srca in čez vse ljubiti,

in presveto Devico Marijo z otroškim zaupanjem častiti, da se bom tudi jaz v milosti svojega Zveličarja Jezusa Kristusa in v materinskem varstvu prečiste Device Marije s tega sveta ločil. Amen.

(Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . . Šestkrat.)

(Za sklep cele pobožnosti lahko moliš še »Litanijske sv. Alojzija« z naslednjimi molitvami.)

Litanijske sv. Alojzija.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,

Bog sin, Odrešenik sveta,

Bog sveti Duh,

Sv. Trojica en sam Bog,

} usmili
} se nas!

Sv. Marija,
 Sv. Alojzij,
 Ti služabnik Marije Device,
 Ti angeljski mladenič,
 Ti zgled mladosti,
 Ti zgled čistosti in nedolžnosti,
 Ti zgled pobožnosti,
 Ti zgled spokornosti in zataje-
 vanja,
 Ti zgled vseh čednosti,
 Ti kinč Jezuvitskega reda,
 Ti dar ljubezni do bližnjega,
 Ti ljubitelj uboštva,
 Ti zaničevalec zemskih dobrot,
 Ti popolni gospodar svojih po-
 čutkov,
 Ti ojstri spokornik brez greha,
 Ti premagovalec svojega mesa,
 Ti goreči seraf v češčenji pre-
 svetega Rešnjega Telesa,
 Ti žareča ljubezen do križanega
 Jezusa,
 Ti najpokorniši prednikom,

z a n a s B o g a p r o s i !

Ti najponižniši v časti in slavi,
 Ti najpotrpežljiviši v težavah,
 Ti najpriljudniši in najkrotkejši do
 bližnjega,
 Ti zvest pomočnik svojim služab-
 nikom,
 Ti dobrotnik ubogih,
 Ti strežnik bolnikov,
 Ti varuh čistosti in nedolžnosti,
 Ti pomočnik grešnikom,
 Ti svetovalec ob volitvi stanu,
 Ti pribežališče v vseh potrebah,
 Da tvoje zglede posnemamo,
 Da nam Bog oživi vero, upanje
 in ljubezen,
 Da nam Bog dodelí sveti strah
 pred grehom,
 Da nam Bog podeli čistost in
 druge potrebne čednosti,
 Da nam Bog podeli pravo molitev
 in premišljevanje,
 Da svoje misli k nebeškim željam
 povzdigujemo,

z a n a s B o g a p r o s i !

Da goreče ljubimo Jezusa v pre-
 svetem Rešnjem Telesu,
 Da vredno prejemamo Jezusa pri
 svetem Obhajilu,
 Da nas Marija sprejme v posebno
 svoje varstvo,
 Da dejansko ljubimo Boga in
 svojega bližnjega,
 Da nas Bog k pravi pokori pripelje,
 Da do konca stanovitni ostanemo,
 Da nam Bog smrtne težave polajša,
 Da nam bo Jezus milostljiv Sodnik,

za nas Boga prosí!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ,
 zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ,
 usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ,
 usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

Ÿ. Prosi za nas sv. Alojzij!

R. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

O Bog, delivec nebeških darov, ki si v angeljskem mladeniču Alojziju prečudno nedolžnost življenja združil z enako spokornostjo, dodeli nam po njegovih prošnjah, da ga bomo vsaj v spokornosti posnemali, ki ga nismo nasledovali v nedolžnosti. Po Kristusu, Gospodu našem Amen.

Molitev k Materi Božji.

O Gospa moja, presveta Devica Marija, tvoji materinski ljubezni in tvojemu posebnemu varstvu in tvojemu prisrčnemu usmiljenju izročim za danes in za vselej in posebno za zadnjo uro svoje smrti sebe, svojo dušo in svoje telo. Tebi priporočim vse svoje upanje in veselje, vse svoje stiske in bridkosti,

svoje življenje in svojo smrt. Po tvoji mogočni priprošnji in po tvojem zasluženju naj se moje djanje in nehanje vselej tako začinja in končava, kakor je dopadljivo tebi in tvojemu Božjemu Sinu. Amen. (*Sv. Alojzij.*)

(Kdor to molitev pobožno v posvečujoči milosti Božji moli, dobi 200 dni odpustka na dan. Papež Leo XIII. 15. sušca 1890.)

Molitev k sv. Alojziju za dar čistosti.

O s v e t i A l o j z i j , ki te kinčajo angeljske čednosti, jaz, tvoj nevredni služabnik, ti posebno priporočam čistost svoje duše in svojega telesa. Prosim te po tvoji angeljski čistosti, priporoči me brezmadežnemu Jagnjetu Jezusu Kristusu in njegovi presveti Materi, devic Devici ter obvaruj me vsakega velikega greha! Ne dopusti, da bi se kedaj oskrunil z madežem kakoršne koli nečistosti, marveč kadar me vidiš v skušnjavi in grešni nevarnosti, odpôdi iz

mojega srca vse nečiste misli in želje; vzbudi v meni zopet misel na večnost in na Jezusa križanega, vtisni globoko v moje srce čut strahu Božjega in vžgi v meni ogenj Božje ljubezni ter izprosi, da tebe na zemlji posnemam in vreden postanem s teboj Boga v nebesih ve-
komaj vživati. Amen.

(Oče naš . . . Češčena si Marija . . . Čast bodi . . .)

(Kdor to molitev v milosti Božji pobožno moli, dobi 100 dni odpustka sleherni dan enkrat. Papež Pij VII. 6. sušca 1802.)

Molitev,

s katero si sv. Alojzija za posebnega pomočnika izvoliš.

(Posebno na njegov praznik.)

O Sv. Alojzij, ti najnedolžniši mladenič, izvolim te danes za svojega posebnega priprošnjika pri Bogu. Prosim te presrčno, bodi mi mogočen varuh celo moje življenje! Sprejmi me za svojega varovanca, stoj mi na strani v vseh

mojih dušnih in telesnih potrebah, varuj me vsacega greha, pomagaj mi posnemati tvoje lepe čednosti in pobožnosti, tvojo globoko ponižnost in pokorščino, tvojo iskreno ljubezen do Jezusa in Marije, tvojo gorečnost v molitvi, posebno pa tvojo angeljsko nedolžnost in čistost! Uči me samega sebe pokoriti in zatajevati svoje počutke! Pomagaj mi tudi v svetnih vednostih tako napredovati, da pri tem ne zanemarim vednosti Božje in skrbi za svoje zveličanje, marveč z obojno vednostjo si prizadevam spoznavati in ljubiti Njega, kateri je vir in učenik prave modrosti, Jezusa Kristusa, Gospoda in Zveličarja našega. Amen.

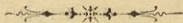
Molitev skesane duše k sv. Alojziju.

O sv. Alojzij, angeljski mladenič, ki si prekrasni zgled nedolžnosti in čistosti, in mogočni priprošnjik pri Bogu posebno za ohranjenje čistosti in

posvečujoče milosti Božje, pa tudi za pravo kesanje in resnično spreobrnjenje največjih grešnikov, ako te zaupljivo pomoči prosijo, o bodi tudi moj varuh in priprošnjik! Vzemi me v svoje varstvo! O kako mi je hudo, da te ne morem častiti s tako čistim in nedolžnim srcem, kakor si v resnici želim. Žal mi je iz celega srca, da sem križanega Jezusa tako nestanovitno ter malo ljubil, tolikrat pa že zelo razžalil. O, ko bi zamogel vse popraviti! O, s v. Alojzij, ti presrečni mladenič, ozri se na-me in pomagaj mi! Tebi priporočim svojo dušo in svoje večno zveličanje. Pogledaj na mojo srčno žalost, na moje solze in moje zdi-hovanje in prosi za me! S potrjim in ske-sanim srcem te presrečno prosim, sprosi mi duha resnične pokore in pravega obžalovanja mojih grehov in zmot! Daj mi, da bom vselej po tvojem zgledu ravnal, samega sebe zatajeval in svoje telo pokoril, svoje grehe objokoval in

za nje zadostoval! Sprosi mi ljubezen do Jezusa križanega, in pravo češčenje do presvetega Rešnjega Telesa! Sprosi mi, da vedno bolj in bolj ljubim Marijo, tvojo in svojo Mater! Sprosi mi, da ukrotim svoje hudo nagnenje in premagam vse skušnjave, reši me vseh nečistih mislij in željâ; brani me zoper vse zalezovanje zapeljivega sveta in zoper vse zvijače peklenškega duha! Sprosi mi milost, da Boga nikoli z nobenim, posebno pa z velikim grehom ne žalim, temuč da v dobrem do konca stanoviten ostanem ter tako enkrat, če že ne tebe nasledovaje po poti nedolžnosti, pa vsaj po poti pokore, dospem v preblažena nebesa, v družbo tistih zveličanih duhov, ki so svoja oblačila oprali v kopeli pokore, v Krvi neomadežanega Jagnjeta! Amen.

Sv. Alojzij, za nas Boga prosi!

DODATEK.

Št. 1482.

*Z dovoljenjem visokočastitega knezo-
škofijstva Ljubljanskega*

dné 9. julija 1891.

*Dr. Pauker m. p.
gen. vikarij.*

Jutranja molitev.

V imenu Boga † Očeta in † Sina
in svetega † Duha. Amen.

(Odpustek 50 dni, kolikorkrat se pobožno
prekrižaš. Papež Pij IX. 28. julija 1863.)

Vsegamogočni večni Bog! Oče, Sin
in sveti Duh! v ponižnosti klečim pred
Teboj, pobožno Te molim, trojedini Bog,
k Tebi povzdigujem svoje prve misli
in želje. Daj mi, Te prosim, da se moja
molitev kakor prijetno dišeče kadilo
povzdigne pred Tvoje obličje!

Prav srčno se Ti zahvalim, da si
me nocoj to noč obvaroval vsega hu-
dega na duši in na telesu ter mi dal
ta dan zdravemu in nepoškodovanemu
dočakati. Bodi hvaljen, o Gospod, ki mi
ne nehaš dobrote deliti!

Zakaj pa si mi dal ta dan zopet
doživeti? Gotovo ne za drugo, kakor da
skrbno iščem le tega, kar je edino
potrebno, zveličanje svoje in svojega

bližnjega. O, da bi vse to dosegel! O, da bi mi pač danes v ta namen bilo obrneno vse moje djanje in nehanje! O, da bi mi bil ta dan poln dobrih del in obilnega zasluženja za večno življenje. Ravno zato trdno sklenem in Ti obljubim, o Bog, danes in vselej trezno, pravično in pobožno živeti in v vseh rečeh Tvojo sveto voljo dopolniti. O s v. A l o j z i j, ki si sleherni dan tako zvesto Bogu služil, pomagaj mi danes tako živeti, da mi bo ta dan v plačilo za večno življenje! Ti pa, o Gospod, brez katerega ni nič dobrega, nič svetega, — Ti, kateri daješ hoteti in dopolniti, — Ti, od katerega pridejo svete želje in pravična dela, stoj mi na strani s svojo mogočno milostjo, varuj me vse nesreče dušne in telesne, da te danes in nikoli z nobenim grehom ne razžalim! Ti vâdi moje stopinje, Ti začenjaj in spremljaj s svojo milostjo vse moje misli, besede in djanja, da bom danes in vselej vse tako mislil

in želel, govoril in storil, kakor je Tebi prijetno in dopadljivo.

Blagoslovi torej, o Gospod Bog, moj Oče in Stvarnik moj, celo moje življenje! — Blagoslovi vse moje djanje in nehanje. Sprejmi pa tudi, o Gospod, nebeški Oče, kar Ti jaz precej zjutraj v dar pri- nesem! Karkoli bom namreč danes do- brega mislil, govoril in storil ali pa zoprnega in hudega pretrpel, sklenem z zasluženjem Jezusa Kristusa ter da- rujem Tebi, preljubeznivi Oče nebeški.

Želim pa se tudi vdeležiti vseh svetih maš, ki se bodo danes po celem krščan- skem svetu darovale in vseh molitev in dobrih del, ki se bodo danes opravljale. Pa tudi vseh cerkvenih odpustkov, po- polnih in nepopolnih, se želim vdeležiti, katerih koli se danes vdeležiti zamorem za-se in za uboge duše v vicah. Vse naj bo v Tvojo večo čast in hvalo. Bog Oče nebeški, s svojo vsegamogočno milostjo me vladaj in vôdi na duši in telesu!

Bog Sin, Odrešenik sveta, s svojo neskončno modrostjo me razsvetluj zmeraj in povsod! Bog sveti Duh, s svojo sveto ljubeznijo me vnemaj vedno bolj in bolj! O presveta Trojica, ohrani me v svoji ljubezni, varuj me vsega hudega na duši in na telesu, reši me nagle, neprevidene nesrečne smrti!

Blagoslavljaljaj in varuj me vsega-mogočni in usmiljeni Gospod † Oče in † Sin in † sveti Duh! Amen.

O. Gospa moja, presveta Devica Marija, tvoji materinski ljubezni in tvojemu posebnemu varstvu in tvojemu prisrčnemu usmiljenju izročim za danes in za vselej in posebno za zadnjo uro svoje smrti sebe, svojo dušo in svoje telo. Tebi priporočim vse svoje upanje in veselje, vse svoje stiske in bridkosti, svoje življenje in svojo smrt. Po tvoji mogočni priprošnji in po tvojem zasluženju naj se moje djanje in nehanje vselej tako začinja in končava, kakor

je dopadljivo tebi in tvojemu Božjemu Sinu. Amen. (*Sv. Alojzij.*)

(Kdor to molitev pobožno v posvečujoči milosti Božji moli, dobi 200 dni odpustka na dan. Papež Leo XIII. 15. sušca 1890.)

O sveti Alojzij, vsi Svetniki in Svetnice Božje, posebno vsi moji patroni in vsi, katere prav posebno častim, pohlevno vas prosim, prosite za-me v nebesih in izprosite mi milost, da bom v milosti Božji stanovitno do konca živel in umrl ter tako enkrat v vašo družbo v nebesa prišel.

Sveti Angelj Božji, ti varuh moj, kateremu me je Božja previdnost v varstvo izročila, danes ta dan me razsvetluj in brani, vladaj in vôdi. Amen.

(Odpustka 100 dni, kolikorkrat to molitvico k Angelju varuhu pobožno molíš. Pij VII. 15. maja 1821.

(Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .
Vera.)

Zdaj grem na delo v imenu † Očeta in † Sina in † sv. Duha. Amen.

Večerna molitev.

V imenu Boga † Očeta in † Sina in † svetega Duha. Amen.

Češčena in hvaljena bodi presveta Trojica, edini Bog v treh osebah! pove-
ličujemo Te, ker si nam usmiljenje storil.
Iz celega srca se Ti zahvalim, o Bog,
za vse brezšteviline dobrote, katere si
mi slehern trenutek današnjega dne
tako ljubeznivo skazoval. S svojo mo-
gočno roko si me ohranil, z milostno
pomočjo si me hudega branil, in meni
tolikanj dobrega storil na duši in na
telesu. Bodi Ti čast, hvala in slava na
veke! Kaj pa sem jaz storil celi današnji
dan? O koliko dobrega sem opustil!
Koliko greha storil! O večna luč, raz-
svetli mojo pamet, da spoznam, česa
mi manjka. Daj mi, da s skesanim in
potrtem srcem premislim zanikrnosti in
grehe, katerih se danes pred Teboj kri-
vega spoznam.

Izprašuj zdaj svojo vest, potem pa môli:

O Gospod, Ti si mi skazal toliko dobrega, jaz pa sem doprinesel toliko hudega, — in še tisto malo dobrega, kar sem danes storil, sem storil tako, da se po pravici bojim. Oh, nisem Ti bil zvest služabnik. Ako boš na grehe in hudobije gledal, o Gospod, o Gospod, kdo bo obstal?

Toda pri Tebi, o Bog, je usmiljenje, ker si dobrotljiv in neskončno usmiljen. Žal mi je, da sem grešil, da sem Tebe svojega najboljšega Očeta danes zopet razžalil. Trdno sklenem svoje življenje zopet poboljšati, svoje grehe čedalje bolj in bolj obžalovati, storjeno škodo po svoji moči poravnati in nikdar zoper Tvojo sveto voljo ne ravnati. V imenu Jezusa Kristusa torej zdihujem in prosim: Gospod bodi milostljiv meni grešniku! V presveti Krvi svojega preljubeznivega Sina očisti mojo dušo vsacega greha in dodeli mi milost, da

bom po Tvoji sveti volji se vselej ravnal, bližnjemu lepe zglede dajal ter vedno Tvoj zvesti služabnik ostal! Mili Jezus, daj mi, da se s tisto sveto ljubeznijo, s katero si Ti po svoji človeški natori spanje posvetil Bogu Očetu v čast, tudi jaz zdaj-le podam k pokoju in počitku! In kolikorkrat bo nocoj to noč udarila žila in utripnilo moje srce, tolikrat Ti obudim in ponovim svojo ljubezen do Tebe. O mili Zveličar moj, ki ne spiš in ne počivaš, varuj me vsega hudega in vsacega greha, odženi od mene vsa zalezovanja peklenškega duha! Daj mi, da v Tebi in na Tvojem srcu počivam, potem pa s čistim srcem v zdravem in čistem telesu določeno uro zopet vstanem! Dodeli pa tudi dušam v vicah večni mir in pokoj! O presveta Devica in Mati Marija, Tebi priporočim svojo dušo in svoje telo, prosim Te presrčno, prosi za me in varuj in brani me sleherne hude skušnjave in vsacega

greha. O Gospa moja, o Mati moja, Tebi se vsega darujem, in da se Ti vdanega skažem, Ti danes (nocoj) posvetim svoje oči, svoja ušesa, svoja usta, sebe popolno vsega. Ker sem tedaj Tvoj, o dobra Mati, varuj me, brani me, kakor svojo lastnino in posestvo. Amen.

(Odpustek 100 dni vsaki dan, ako moliš skesano zjutraj in zvečer Češčeno Marijo in to molitvico; popolni odpustek enkrat na mesec pod navadnimi pogoji, ako jo moliš celi mesec. Papež Pij IX. 5. avgusta 1851.)

Ti pa moj Angelj varuh, sveti Alojzij in vsi sveti patroni moji I. I., čujte nad menoj nocojšnjo noč, varujte me vsega hudega, kar bi mi škodovati utegnilo na duši in na telesu! In ko jaz spim, hvalite in molite mesto mene vi ljubega Boga! Prosite za me, da bom po tem življenji v večno in rajsko veselje priti zamogel. Amen.

Znamenje sv. Križa † moč trpljenja Kristusovega, zasluženje presvete in

brezmadežne Device Marije, varstvo sv. Angeljev varuhov, priprošnja vseh Svetnikov in zveličanih Božjih naj bodi meni in vsem, ki v tej hiši (počivajo) prebivajo, varstvo in moč zdaj in ob naši smrtni uri. Amen.

(Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .
Vera.)

Zdaj grem k počitku v imenu Boga † Očeta in † Sina in † svetega Duha. Amen.

S v e t a m a š a.

Molitev pred sv. mašo.

O moj Bog, pred Teboj sem zdaj tukaj, da bi bil deležen daritve svete maše, pri kateri se resnično sam Ti daruješ nekrvavo, kakor si se resnično na krvavi način daroval na svetem križu za rešenje celega sveta. Želim pri tem svetem opravilu tako zbrano in pobožno moliti, kakor je potrebno, da bom sadu svete maše prav obilno deležen. Daj mi milost, o Gospod, da bom pri presveti Daritvi Tvojega Sina s tako pobožnostjo, s tako spodobnostjo in s takim svetim strahom pričujoč, kakor bi bil z Marijo in svetim Janezom pričujoč pod križem na gori Kalvariji. Podpiraj me, o Gospod, in razsvetli mojo pamet, da bom tako presveto skrivnost prav

spoznal in ponižno veroval. Zato Te prosim, o mili Oče nebeški, ne glej na mojo nevednost, ampak na Kri svojega ljubega Sina, katera tudi za me k Tebi kliče za milost in odpuščanje. O moj Bog in moj Gospod, spoznam, da sem Te velikokrat in zelo razžalil in Tvoje zapovedi prelomil. Žal mi je, da sem grešil. Ali Ti, o Bog, si milostljiv in pri Tebi je neskončno usmiljenje. Rad odpustiš grešnikom, kateri Te odpuščanja prosijo. Usmili se tudi mene, in odpusti mi vse grehe moje! — O sveti Alojzij, kateri si bil z angeljsko pobožnostjo in serafinsko ljubeznijo sleherni dan pri sveti maši, sprosi mi, da bom tudi jaz pri tej sveti daritvi tako zbrano in pobožno pričujoč, da bo v čast Božjo, meni v zveličanje in bližnjemu v spodbudo! O mili Jezus, blagoslovi tudi mene in moje delo, in Ti, o Marija, mati naša, stoj mi vedno na strani. Amen.

Z a č e t e k.

(Mašnik moli pred altarjem očitno spoved.)

V imenu Boga † Očeta in † Sina in † sv. Duha. Amen.

O Gospod, nebeški Oče, ki v srce vidiš in moje slabosti poznaš, ozri se s svojega nebeškega sedeža milostno name ubogo grešno stvar! Nikar me ne zavrzi spred svojega obličja, ki sem Tvoj otrok. Skesan spoznam pred Teboj svoje grehe. Spoznam pred Teboj, o vsega-mogočni Bog, pred Marijo, presveto Devico in pred vsemi svetniki, da sem zeló, zeló, prav zeló grešil v mislih in željah, z besedami in djanjem. Iz celega srca mi je žal, da sem Te razžalil. Zato pohlevno prosim presveto Devico Marijo in vse Svetnike, naj prosijo za-me ter mi pred Tvojim obličjem milost in odpuščanje izprosijo. Oh, naj opere predraga Kri našega Gospoda Jezusa Kristusa mojo grešno dušo in

naj zbriše vse njene madeže. Gospod, usmili se me! Kriste, usmili se me! Gospod, usmili se me! Pogledaj me, o Gospod, zopet z milostljivimi očmi, odpusti mi moje grehe in daj mi milost nedolžno živeti in zveličano umreti. Amen.

S l a v a.

Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so svete volje. Hvalimo Te, častimo Te, molimo Te, povišujemo Te, hvaležni smo Ti za Tvoje veliko usmiljenje, o Bog, Kralj nebeški! Bog, vsegamogočni Oče! Gospod edinorojeni Sin Jezus Kristus, Bog, Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas! Sprejmi našo molitev, ki sediš na desnici Boga Očeta, in usmili se nas! Ker Ti sam si svet, Ti sam Gospod, Ti sam najviši s svetim Duhom v veličastvu Boga Očeta. Amen.

Pri zbirnih molitvah.

Vžgi, o Bog, z ognjem sv. Duha naša srca, da Ti bomo s čistim telesom služili in z očiščenim srcem dopadli. O Bog, ki tistim, kateri Tebe ljubijo, vse v dobro obračaš, vnemi naša srca, da Te bomo ljubili z gorečo ljubeznijo, katere ne bodo mogle premagati nobene skušnjave. O Gospod, Jezus Kristus, ki si iz nebes z desnice svojega Očeta na zemljo prišel in svojo predrago Kri v odpuščanje naših grehov prelil, ponižno Te prosimo, dodeli nam, da bomo sodnji dan na Tvoji desni strani slišali: Pridite blagodarjeni! Kateri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom in sv. Duhom na veke. Amen.

Pri listu.

(Molitev sv. Avguština.)

O Gospod Jezus Kristus, pravi Bog in človek skupaj, ki si za naše zveličanje hotel biti spočet iz Marije Device,

rojen v hlevu in obrezan osmi dan, in potem, ko si triintrideset let skrito pred svetom živel, se postil, cele noči v molitvi prečul, hotel skušan, in od hoje ter od oznanovanja božjega nauka utrujen biti; od judov ter od svojih bratov nehvaležno zavržen in preklinjevan biti; na oljski gori do smrti žalosten, od učenca s poljubljejem izdan, od aposteljnov zapuščen in od Petra zatajen biti, nato pa kakor nedolžno Jagnje na morišče peljan, po cestah in ulicah vlečen, pred Ana in Kajfa, pred Pilata in Heroda nespodobno pripeljan in zasmehovan biti; od krivih prič tožen, po obrazu in za uho z roko udarjen, neusmiljeno s šibami raztepen in s trnjem kronan, po obličji zakrit in zaničevan, s pljunki zapljevan, kot kralj in kriv prerok zasmehovan in s trstom po glavi udarjen biti; za manj nego Baraba spoznan, po nedolžnem k smrti obsojen in s križem obložen, oblačil oropan, z žebli na križ pribit,

na križu povzdignjen in med razbojnike prištet, z žolčem in kisom napojen in v največi zapuščenosti biti; potem pa, ko si z močnim glasom svojo dušo v roke svojega Očeta priporočil, umreti, in na strani s sulico preboden biti hotel: po teh in vseh mukah in vsem trpljenji svojem, po svojem križu in svoji smrti reši nas, o Gospod, peklenškega trpljenja in večne smrti in pripelji nas, kamor si pripeljal razbojnika, s Teboj križanega, da homo v življenji deležni Tvojega trpljenja, v nebesih pa se veselili Tvojega častitljivega vstajenja. Kateri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha na vse veke. Amen.

Pri evangeliji.

O Gospod Jezus Kristus, ki si rekel: Prosite in bote prejeli, iščite, in bote našli; trkajte in vam se bo odprlo; ki si rekel: karkoli bote prosili v mojem Imenu, vervajte in bote prejeli, in zgodilo

se vam bode, dodeli nam, ko prosimo, iščemo in trkamo, prav spoznati, kako neskončna je ljubezen Tvojega presvetega Srca, da bomo vselej in povsod po Tvojih stopinjah hodili, čez vse Te ljubili! Stôri, da se resnic Tvojega svetega evangelija nikoli in nikjer sramovali ne bomo, temuč da bomo Tebe, križanega Jezusa, v besedi in djani vselej spoznali in pričali! Dodeli mi milost, raje vse hudo, tudi smrt pretrpeti, kakor Tebe, o mili Jezus, zatajiti ali z grehom razžaliti! Daj mi po Tvoji sveti veri živeti in umreti! Amen.

V e r a.

(Kadar se moli.)

Verujem v enega Boga, Očeta vsegamogočnega, Stvarnika nebes in zemlje in vseh vidnih in nevidnih reči, in v enega Gospoda Jezusa Kristusa, Sina Božjega, edinorojenega, kateri je

rojen iz Očeta od vekomaj, kateri je Bog od Boga, luč od luči, pravi Bog od pravega Boga, ki je rojen in ne storjen, kateri je z Očetom enega bitja, po katerem je vse vstvarjeno, kateri je zavoljo nas ljudi in zavoljo našega zveličanja prišel z nebes in po sv. Duhu iz Marije Device meso na-se vzel in človek postal, (Tu se z desnim kolenom poklekne.) kateri je bil tudi križan za nas pod Poncijem Pilatom, je trpel in bil v grob položen. Tretji dan pa je od smrti vstal po besedah pisem. Šel je v nebesa. Sedi na desnici Očetovi, od ondod bo zopet prišel s častjo soditi žive in mrtve; in njegovega kraljestva ne bo konca. Verujem v svetega Duha, Gospoda in Oživljalca, kateri iz Očeta in Sina izhaja, katerega z Očetom in Sinom vred molimo in enako častimo, kateri je govoril po prerokih. Verujem v eno sveto, katoliško in apostolsko Cerkev. Spoznam en krst v odpuščenje grehov. Verujem

v vstajenje mrtvih in prihodnje življenje.
Amen.

Pri darovanji.

O sveti Oče, vsegamogočni in večni Bog, tudi jaz ubogi grešnik Ti z mašnikóm vred darujem kruh in vino, katero se bo spremenilo v Jezusovo sveto Rešnje Telo in njegovo sveto Rešnjo Kri. Darujem ga Tebi, svojemu pravemu in živemu Bogu za svoje neštetilne pregrehe, razžaljenja in zanikrnosti, za vse pričujoče in za vse verne, žive in mrtve, naj bo meni in pa njim v večno življenje.

Darujem Ti pa tudi, o neskončno usmiljeni Bog, s svojim Zveličarjem Jezusom Kristusom vred, ki se zdaj na nekrvavi skrivnostni način za-me daruje, tudi samega sebe, naj Ti bom prijeten dar zdaj in vselej! O Gospod, s ponižnim srcem se Ti danes darujem popolnoma vsega, Tebi hočem zmiraj služiti, Tebe v vsch rečeh poslušati in

ubogati, Tebe vedno spodobno hvaliti in častiti. Sprejmi ta dar, o Bog, katerega Ti zdaj darujem v pričo svetih Angeljev, ki nevidoma našim očem obdajajo sveti oltar.

O Gospod! darujem Ti tudi vse grehe in zanikrnosti svoje, s katerimi sem grešil zoper Tebe in Angelje Tvoje v nebesih ter Te ponižno prosim, da vse požgeš z ognjem svoje ljubezni in zbrišeš vse moje brezštevilsne grehe, zamere in razžaljenja. Tebi izročim vse svoje misli in želje, besede in djanja. Očisti in posveti jih milostno, ter nikoli ne daj priti v moje srce, kar bi mene omadeževalo in Tebe razžalilo. Tebi izročim svoje roke, oči in vse počutke; dodeli mi, o Bog, da bo vsako moje djanje in nehanje Tvojo čast povikševalo. Daj mi milost, katero sem z grehom zgubil in dodeli mi moč, da nič več grešil ne bodem! Darujem Ti tudi, Oče nebeški, svoje trpljenje, vse neprijetnosti

in sitnosti in vsa svoja dobra dela. Malo je sicer in revno vse to, pa Ti, o Gospod! jih očisti in posveti, da Ti bodo prijeten in dopadljiv dar in dodeli mi, da si bom za naprej več dobrega in zaslužnega pridobil. Tebi darujem vse učence in otročiče ter Te prosim, Ti jih uči in oblažuj njih srca, Ti jih pre-narejaj in prestvaruj, da bodo podobni najsvetejši podobi, milemu Jezusu. Darujem Ti, o Gospod, zasluženje sve-tega Alojzija in vseh Svetnikov v nebesih, trpljenje in zasluženje ubozih duš v vicah in vernih na zemlji, ječanje bolnikov, jokanje ubozih, vdov, rev in sirot, vse zasluženje pravičnih na zemlji. V duhu ponižnosti in s potrtem srcem prosim, o Gospod, naj bo vsa ta sveta daritev pred Tvojim obličjem tako opravljena, da dopade Tebi, o Gospod naš Bog, in da bo meni in vsem v časni in večni blagor. Amen.

Pri predglasji.

K Tebi, o Bog! povzdignem zdaj svoje srce in hvalim in ponižno molim Tvoje Božje Veličastvo. Zares spodobno je in prav, pristojno in koristno, da zmeraj in povsod hvalimo Tebe, sveti Gospod, vsegamogočni Oče, večni Bog. Sklenem se, o Bog! z vsemi Angelji ter Nadangelji, z vsemi Kerubi in Serafi ter tudi jaz k Tvojemu neskončnemu Veličastvu ž njimi ob enem kličem: Svet, svet, svet Gospod Bog nebeških trum! Nebo in zemlja sta polna Tvoje slave! Hvaljen bodi in češčen, kateri pride v imenu Gospodovem!

Tiha maša ali kánon.

Pred povzdigovanjem.

Predobrotljivi Oče nebeški, ponižno Te prosimo po Jezusu Kristusu, Tvojem Sinu, Gospodu našem, da milostljivo sprejmeš in blagosloviš ta sveti in

neomadežani dar, katerega Ti darujemo zlasti za Tvojo sveto katoliško Cerkev, da jo v miru varuješ in braniš, v edinosti ohraniš in vladaš po vesoljnem svetu s Tvojim služabnikom našim papežem I., našim škofom I., in našim cesarjem I., z vsemi svojimi vernimi in vsemi spoznavalci katoliške in apostoljske vere. Prosim Te pa še posebno, o Gospod, za svoje ljube stariše, brate in sestre, dobrotnike in sorodnike, prijatelje in sovražnike in za vse tiste, za katere sem posebej dolžan moliti in za katere sem moliti obljubil. Po tej presveti daritvi dodeli, o Gospod, meni in vsem svojo neskončno milost, stiskanim daj pomoč, žalostnim tolažbo; stoj nam na strani, kadar smo v dušni ali telesni nevarnosti, odvrni od nas vse zaslužene šibe! Usmili se nas, o Gospod, usmili se vseh, ki Te v imenu Tvojega preljubeznivega Sina milosti in usmiljenja prosimo! Daj nam vedno in povsod svojo mogočno

brambo in pomoč, da bomo v tem življenji Tvojo milost, v prihodnjem pa večno veselje dosegli! Amen.

Pri povzdigovanji.

Češčeno bodi presveto in Božje Rešnje Telo, ki si bilo za-me in za ves človeški rod na križu darovano! O milostljivi, o dobrotljivi, o sladki Jezus, Sin Device Marije, usmili se me!

Češčena bodi predraga in sv. Rešnja Kri, ki si tekla iz svete desne strani Jezusa Kristusa, Gospoda mojega, ter odvzela grehe celega sveta; očisti, posveti in ohrani tudi mojo dušo v večno življenje! Amen.

Po povzdigovanji.

O večni Bog, mili moj Jezus, Sin živega Boga, Ti si zdaj na oltarji resnično pričujoč s krvjo in mesom, z dušo in telesom, pravi Bog in pravi človek ob enem. V globoki ponižnosti

Te z vsemi Angelji in Svetniki molim in hvalim prikritega v revnih podobah kruha in vina. Ti si moje zavetje in moja ljubezen, moj Bog in moje vse! Tebi se vsega darujem, svojo dušo in svoje srce, sebe popolno vsega in vse, kar sem in kar imam. O blagoslovi mojo dušo in moje telo, moje opravilo v šoli in doma; daj mi v Tvoji sveti ljubezni živeti in umreti! Prosim Te, o mili Jezus, otmi me vsega hudega, usmili se grešnikov, potrdi pravične, ohrani nedolžne, daj svojo milost vsem pričujočim in reši uboge duše iz vic. Usmili se, prosim Te, posebno tistih duš, za katere sem dolžan posebej moliti, mojih ranjcih starišev, sorodnikov, prijateljev in dobrotnikov ter vseh, za katere sem zlasti dolžan moliti ali pa sem moliti obljubil. Polajšaj njih bolečine, okrajšaj njih trpljenje in daj jim zaželeni večni pokoj in večna luč naj jim sveti! Tudi nam ubogim grešnikom daj mir

in milost v našem življenji, brani nas vsega hudega! Nebeški Oče! poglej na Jezusa Kristusa, svojega ljubega Sina, ki se na oltarji za nas daruje in na Tvoji desnici v nebesih pa vedno za nas prosi! Ne po našem zasluženju, ampak zavoljo Jezusa Kristusa križanega in zavoljo Tvoje neskončne prizanesljivosti, o Bog, nam daj milostno priti v srečno družbo Tvojih svetih aposteljnov in mučenikov in vseh Tvojih Svetnikov! Amen.

Prosim pa tudi za vse, ljubi Oče nebeški, za kar me je Tvoj ljubeznivi Sin v »Očenašu« prositi in moliti učil. Hvala Tebi, da si me za svojega otroka prejel in za nebesa namenil. Naj bo Tvoje sveto Ime od vseh ljudi spoznano in hvaljeno! Daj, da se bo kraljestvo milosti in Tvoje svete Cerkve zmeraj bolj in bolj širilo in utrjevalo! Gospoduj Ti nad sreci ljudi in vôdi našo voljo tako, da bomo Tvoje zapovedi vselej

radi spolnovali! Daj nam sleherni dan potrebnega živeža za telo, dušo našo pa nam okrepčuj s kruhom večnega življenja! Glej, rad odpustim iz srca vsem, kateri so me kdaj razžalili, odpusti mi torej tudi Ti vse moje grehe! Daj mi moč v skušnjavah in odvrni od mene vsako priložnost in nevarnost grešiti! Daj mi potrpežljivost v trpljenji, enkrat pa večno življenje! Amen.

Pri obhajilu.

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se nas! Veliko je število mojih grehov, toda še večji je Tvoje usmiljenje. O dobrotljivi usmiljeni Jezus, odpusti mi grehe, iz srca jih obžalujem in trdno sklenem se poboljšati in nikdar več grešiti. Prosim Te, dodeli mi milost in mir, kakoršnega svet dati ne more, mir in ljubezen z Bogom, mir in ljubezen z bližnjim, mir in ljubezen v mojem sreću. Dodeli mi milost, Tvoje zapovedi

stanovitno spolnovati in se nikdar več od Tebe ne ločiti! Mašnik že moli z evangeljskim stotnikom: »Gospod! nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo in ozdravljena bo moja duša!« O mili Jezus, o koliko vzroka imam pač jaz te besede ponavljati, na prsi se trkati in Tebe milosti prositi. Dasiravno pa sem ves reven in vbog, vendar vidim, da me spred svojega obličja še nisi zavrgel, ker mi ljubeznivo kličeš: »Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obteženi, in jaz vas bom poživil!« K Tvoji sveti mizi se torej približam, v duhu klečim pred Teboj, o mili Jezus. Živo verujem, da si tukaj pričujoč vir vseh dobrot in studenec vseh milost, po katerih moja duša tako zeló hrepeni in zdihuje. S tako živo vero, s tacim hrepenenjem se Ti približam in upam, da me ne boš zavrgel. Ne upam si sicer Tebe zdaj bistveno prejeti v sv. Zakramentu z mašnikom

vred, toda vém in verujem s stotnikom v evangelji, da me tudi od daleč, to je brez bistvenega svetega zavžitja v svetem obhajilu samo z besedo zamoreš ozdraviti, obdarovati in očistiti ter posvetiti. Če je že pogled bronaste kače v puščavi ozdravil tiste, ki so bili od kač pičeni, kako bi me pač trdna vera, s kakoršno Te tukaj v Zakramentu prikritega premišlujem in molim, ne mogla ozdraviti od strupenega pika peklenškega duha? In če so neozdravljivi bolniki že zdravje zadobili, ako so se le roba Tvoje obleke dotaknili, kako bi neki jaz bolan ostal, ako se dotaknem Tvojega presvetega Rešnjega Telesa, če tudi ne bistveno v sv. Obhajilu, pa vsaj v duhu, v željah in v živi veri? In ker Te torej zdaj ne morem v svetem Obhajilu zavžiti, prosim Te, pridi, o Gospod, vsaj na duhovni način k meni in ozdravi mojo grešno dušo! O, mili Jezus, ki si z Bogom Očetom in svetim

Duhom svet prenovil, prenovi in oživi tudi mene, očisti me vsega greha! Daj mi živo vero, trdno upanje in gorečo ljubezen, da bom po Tvojih zapovedih zmeraj živel in se nikdar od Tebe ne ločil! Amen.

Po sv. Obhajilu.

*Duša Kristusova, posveti me,
Telo Kristusovo, zveličaj me,
Kri Kristusova, napôji me,
Voda iz strani Kristusove, opêri me,
Trpljenje Kristusovo, potrdi me,
Dobrotljivi Jezus, usliši me,
V svoje svete rane skrij me,
Od Tebe se ločiti, ne pusti me,
Hudega duha, brani me,
Ob uri smrti, pokliči me,
K Tebi priti, povabi me,
Da s Tvojimi Svetniki bom hvalil Te,
Od vekomaj do vekomaj! Amen.*

(Odpustka 300 dni, kadar moliš; 7 let odpustka, ako moliš po sv. Obhajilu, enkrat v mesecu popolni odpustek pod navadnimi pogoji. Pij IX. 9. januarija 1854.)

Sklepna molitev.

O Bog, ki si prečudne nebeške dobrote tistim pripravil, kateri Te ljubijo, vlij v naša srca ogenj svoje ljubezni, da Te bomo vselej in povsod čez vse ljubili in tako deležni postali Tvojih svetih obljub. Začni, prosimo, o Gospod, s svojim Duhom naše djanje in spremljaj ga s svojo sveto pomočjo, da se vse naše molitve in dela vselej v Tebi začno in v Tebi začete tudi v Tebi končajo, ter nam teknejo v časno srečo in večno zveličanje! Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu Tvojem, kateri s Teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha Bog vekomaj. Amen.

Pri blagoslovu.

Presveta Trojica, prosim Te, naj Ti dopade opravilo moje službe in naj Ti bo dopadljiva daritev, katero sem jaz nevrednež pred obličjem Tvojega

Božjega Veličastva opravil; naj bō za-
me in za vse verne žive in mrtve v
odpuščenje in zveličanje! Po Kristusu,
Gospodu našem. Amen.

Blagoslovi me presveta Trojica:
† Bog Oče, † Sin in † sveti Duh.
Amen.

Varuj in brani me vsega hudega
in Tvoj blagoslov ostani zmeraj pri meni
in pripelji me v sveta nebesa! Amen.

Spovedne in obhajilne molitve.

Pred spovedjo.

Sveti Alojzij Gonzaga, zavoljo njegove posebne čistosti in nedolžnosti angeljski mladenič imenovan, se je vsak teden tako potrtega in skesanega srca k spovednici približeval, kakor bi bil sam največi grešnik. Pri spovedi se je bridko jokal ter od žalosti večkrat v omedlevico padel. Ta izgled imej pred očmi, o duša, kadar se pripravljaš na spoved, da zadobiš pravi stud in pravo žalost nad grehom ter resnično voljo pravega poboljšanja.

O moj Gospod in moj Jezus, zopet pridem k Tebi ves potrť in ponižan, ker sem z grehi svojimi tolikrat Tebe zapustil. Kam naj se obrnem, ako ne k Tebi? Ako me Ti ne sprejmeš, o Jezus, kdo se me bo potem še usmilil? Ako me Ti zavržeš, kje mi je potem upati

odpuščanja? Trdno sem sicer že prej sklenil, zvesto se držati Tvojih zapoved, nikdar Te žaliti, vsacega greha, zlasti pa tega . . . se varovati; toda glej, o kako sem nestanoviten, hudo nagnenje in vabljenje me je zopet zapeljalo, da sem Te razžalil in zopet zapustil. Oh, grešil sem. Kaj mi je zdaj početi? Kam naj se siromak zdaj zatečem, kakor k Tebi, ki si naše rešenje, ki si življenje in vstajenje naše? O Gospod, poglej me z milim pogledom svojim in ozri se milostno na-me, kakor si se ozrl na sv. Petra, in usmili se me! O daj mi tako srčno žalost nad mojimi grehi, da jih bom vse dni svojega življenja tako obžaloval in objokoval noč in dan, kakor jih je objokoval skesani Peter. V Tvoje usmiljenje kličem, o Jezus, saj je večje Tvoje usmiljenje, kakor vsi grehi moji. Več mi Ti lahko odpustiš, kakor morem jaz grešiti. O Zveličar sveta, dobrotljivi Jezus moj, ki si grozovitne smrti na

križu umiral, da bi rešil in zveličal grešnike, ozri se v mé ubozega grešnika, ki kličem v Tvoje sveto Ime. O mili Jezus, nikar mi ne prištevej mojih grehov in slabosti tako v greh, da bi pozabil na usmiljenje svoje; če sem tudi jaz tako hudo grešil, da me lahko obsodiš in pogubiš, vendar Ti nisi zgubil moči in milosti, po kateri mi lahko greh odpustiš, me rešiš in zveličaš. Prizanesi mi torej in usmili se moje uboge duše, o mili Jezus, vsaj si Ti tudi moj Zveličar. Ne zavrzi me spred svojega obličja! Zavoljo svojih bridkih bolečin in grenke smrti na križi in zavoljo zasluženja prečiste in brezmadežne Device Marije, Tvoje Matere, in vseh Svetnikov se me usmili in reci: *Odpuščeni so ti tvoji grehi.* (Mat. 9. 2.)

Molitev k Mariji za odpuščanje grehov.

Glej, o Mati božja! pred teboj kleči velik grešnik, kateri je k tebi pribežal

in v tebe zaupa. Nisem sicer vreden, da bi se na-me ozrla; pa vém, da srčno želiš grešnikom pomagati, ker je tvoj Sin ravno zato umrl, da bi grešnike zveličal. O Mati usmiljenja, poglej mojo revščino in usmili se me! Slišim, kako te vsi kličejo »pripežališče grešnikov«, »upanje obupajočih«, »pomoč zapuščenih«; bodi torej tudi meni pripježališče, upanje in pomoč! Ti me moreš zveličati s svojo priprošnjo. Priteci mi na pomoč zavoljo ljubezni do Jezusa Kristusa! Podaj roko revežu, ki je padel in se ti priporoča. Vem, da te veseli grešnikom pomagati; pomagaj torej tudi meni zdaj, ko mi pomagati moreš. S svojimi grehi sem izgubil milost božjo in dušo svojo. Ali zdaj se izročim v tvoje roke. Povej mi, kaj mi je storiti, da zopet dobim milost pri svojem Gospodu, in precej hočem to storiti. On me pošlje k tebi, da mi pomagaš. On hoče, da naj se k tvojemu usmiljenju

zatečem, da bi mi k zveličanju pomagale ne le njegove zasluge, temveč tudi tvoje prošnje. K tebi torej pribežim; prosi za-me Jezusa! Na meni pokaži, kake dobrote skazuješ tistim, kateri v tebe zaupajo! Tako upam! Amen.

Češčena Marija . . . trikrat v zadoščenje za zaničevanja, ki se godé Mariji.

(300 dnij odpustka enkrat vsako nedeljo; popolni odpustek zadnjo nedeljo meseca z navadnimi pogoji brez obiskanja cerkve, ako se moli celi mesec vsako nedeljo. Pij VII. 21. junija 1808.)

Pri izpraševanji vesti.

Pridi, o Bog, sveti Duh, ter razsvetli mojo pamet in dušo mojo, da se spomnim vseh svojih grehov, ki sem jih storil v mislih, željah, z besedo ali djanjem, ali sam ali z bližnjim ali tudi z opuščanjem krščanskih dolžnosti svojega stanu. Pomagaj mi, da se spovedniku, namestniku Tvojemu, vseh grehov čisto in natanko, odkritosrčno in skesano spovem, ter tako od Tebe po

spovedniku odvezo vseh grehov zadobim in se opravičen na svoji duši od spovedi vrnem!

(Češčena si Marija . . .)

(Zdaj izprašuj svojo vest od svoje dobro opravljene spovedi, kaj si mislil, govoril, storil, pomisli tudi, kako si spolnoval dolžnosti svojega stanu, kako opravljal svoja vsakdanja opravila od jutra do večera, in ali si kaj opustil, kar si bil dolžan storiti, s katerimi ljudmi si občeval itd.)

V to ti zamore pomagati pričujoče kratko

Ogledalo vesti.

1. Ali si opuščal jutranje, večerne molitve, angeljsko češčenje? — Ali si se sramoval svoje vere? Ali si se norčeval iz svetih reči?

2. Ali si božja imena, imena Marije in svetnikov lahkomiselnost in brez spoštovanja izgovarjal? — Ali si klel, rotil se, pridušal? — Ali si po krivem prisegel? — Ali si izpolnoval Bogu storjene obljube?

3. Ali si ob nedeljah in zapovedanih praznikih kdaj delal hlapčevska dela, ali druge silil brez potrebe in pravega privoljenja? — Ali si bil ob nedeljah in zapovedanih praznikih pri celi sv. maši? — Kako si se vedel v cerkvi? — Ali si poslušal pridigo? — Ali si se rad učil krščanskega nauka? — Ali si podložnim branil k maši? — Ali si odvrnil koga, da ni šel k maši?

4. Otroci, mladeniči, dekleta: Ali si bil pokoren starišem, učnikom? — Ali si jim bil zvest? — Ali si jim kaj vzel, prodal, goljufal,

zapravi? Ali si spoštoval stariše, molil za-nje? — Ali si jih grdo gledal, pikal, zaničeval, zmerjal, klel, ali (kar te Bog varuj) suval, pehal ali celó udaril? — Ali si jim v boleznih, v starosti postregel? — Ali si njih zadnjo voljo izpolnil? — Stariši, gospodarji: Ali skrbiš za zdravje in življenje otrok? — Ali jih poučuješ v krščanskem nauku? — Ali jih vodiš v cerkev, k svetim zakramentom? — Ali si jih pohujšal s kletvino, prepirom, grdim govorjenjem in vedenjem? — Ali si pustil domače po noči brez varuha? — Ali si dovolil družini, da so hodili v slabe družčine, plesat, igrat, ali po noči na vás? — Ali si z družino ravnal premehko ali preostro?

5. Ali si sebi ali drugemu škodoval na zdravju in življenju? — Ali si se preveč jezil, žaloval, užival v preveliki meri jedi in pijače, osobito škodljive? — Ali si s plesom, s ponočevanjem zdravje spodkopaval? — Ali živiš v sovraštvu in se nočeš spraviti? — Ali si bil pri kakem pretepu, poboju? — Ali si koga pohujšal?

6. Ali si imel rad nečiste misli in želje? — Ali si nespodobne reči poslušal, govoril, gledal, bral, pel? — Ali si hodil v nevarne kraje na ples, v slabe gostilne, po noči na vas? — Ali imaš znanje z drugim spolom? — Iz kakega namena? — Ali si se v djanji pregrešil zoper sv. čistost sam s seboj ali z drugim?

7. Ali si kdaj po krivici želel tuje blago? — Ali si koga goljufal, okradel? — Ali si prelakomen? — Ali druge odiraš, previsoke obresti tirjaš, krivo mero in vago rabiš; bližnjemu na polju, v hosti, pri drevju škodo delaš? — Ali si izplačal in dal, kar si dolžan starišem, bratom, sestram in drugim, kar jim gre? — Ali kake

najdene reči nočeš nazaj dati? — Ali si ukradene reči kupoval, prodajal, skrival?

8. Ali si druge opravljaj, obrekoval, besede prenašal, podpihoval, zdražbe delal? — Ali si se lagal, prilizoval, hlinil?

9. Ali si se postil? — Ali si post zaničeval in se iz posta norčeval ter za nalašč meso jedel?

10. Ali si bil vsako leto o velikonočnem času pri spovedi in svetem Obhajilu? — Ali si opravil spoved? — Ali si opravil naloženo pokoro? — Ali si kak greh pozabil, ker si premalo vest izprašal? — Ali si kak greh nalašč zamolčal? — Ali si izpolnoval, kar si pri zadnji spovedi obljubil? — Ali si nevedno prejel sveto Obhajilo?

11. Ali si v adventu in postu hodil po veselicah, ali si plesal, igral, pijančeval, ponočeval v tem času?

12. Ali izpolnuješ dolžnosti svojega stanu? — Ali si ž njim zadovoljen? — Ali godrnjaš zoper Boga in božjo previdnost? — Ali se povzdiguješ nad druge, jih zaničuješ, ali jim zavidáš? — Ali si len in zanikern pri svojih opravilih?

13. Ali greš danes k spovedi iz navade ali prisiljen? Ali imaš resnično voljo po tej spovedi poboljšati se in vse storiti, kar ti spovednik naroči?

Kesanje in trden sklep.

O moj Bog in moj Gospod Jezus Kristus, ki si pravi Bog in pravi človek, Stvarnik in Odrešenik moj, žal mi je iz

celega srca, da sem grešil, da sem razžalil Tebe, svojega Gospoda in Boga, katerega čez vse ljubim. Trdno sklenem nič več grešiti, vseh priložnosti v greh se varovati, vse storjene grehe objokovati in natanko opraviti naloženo mi pokoro, pa tudi sam še po svoji moči za nje zadostovati. Pa ker je vsa moja pokora preslaba in premajhna, Ti darujem za odpuščanje svojih grehov Tvoje celo presveto življenje, Tvoje trpljenje in Tvojo smrt, darujem Ti Tvojo presveto Rešnjo Kri, katero si za nas prelil. Darujem Ti tudi zasluženje presvete Device Marije in vseh Svetnikov, pa tudi svoja dobra dela, svoje križe in težave, vsa opravila ter celo življenje svoje. »Tukaj žgi, tukaj pēci, le v večnosti mi prizanesi!« O mili Jezus, operi in umij mojo dušo s svojo predrago Krvjo! O Gospod, če gledam na-se ter se spomnim svoje velike revščine, bi res skoraj obupati moral, toda, ko se

oziram na Te, o Zveličar moj, ki si milostno uslišal razbojnika na križu in odpustil grehe sv. Magdaleni, pa trdno upam, da boš dodelil tudi meni odpuščanje vseh mojih grehov in milost v prihodnje sveto in pravično živeti ter do konca svojega življenja Tebi zvesto služiti; kateri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom in svetim Duhom Bog hvaljen na veke. Amen.

Bog, bodi milostljiv meni ubozemu grešniku! Jezus, Sin Davidov, usmili se me!

Po spovedi.

Zahvalim se Ti, o moj preljubeznivi Jezus, da si mene nevrednega grešnika tako potrpežljivo čakal in tako milo vabil k zakramentu sv. Pokore ter mi milost in popolno odpuščanje mojih grehov dodelil. Veliko si mi odpustil, o da bi Te tudi veliko ljubil! »Moja duša poveličuj Gospoda, ker se je ozrl na nizkost mojo in velike reči mi je storil On, ki

je mogočen in čegar ime je sveto in njegovo usmiljenje od roda do roda njim, kateri se ga bojijo.« O Gospod, res nočeš smrti grešnikove, ampak želiš, da bi se spreobrnil in spokoril, in večno živel. O kolikrat sem že zaslužil spred Tvojega obličja zavržen in v neizmerno trpljenje obsojen biti; pa Ti nisi storil z menoj, kakor sem zaslužil, ampak si me zopet ljubeznivo sprejel in mi grehe odpustil. O, da bi mogel jaz za grehe vredno pokoro storiti in se tako Tebi hvaležnega skazati! O Gospod! Ti vse veš in vse vidiš, Ti vidiš v moje srce in poznaš moje resnične želje, Tebe nikdar več ne žaliti in svoje življenje v resnici póboljšati. Res, o premili Jezus, rekel in sklenil sem trdno, svoje življenje póboljšati in Te tako ljubiti, kakor sem Te ljubiti dolžan in kakor Ti zaslužiš ljubljjen biti. Podpiraj me, o Gospod! s svojo milostjo v tem sklepu! Prosim Te, o Jezus, naj ti bo dopadljiva ta

spoved, ki sem jo zdaj opravil, in kar primanjkuje mojemu kesanju, trdnemu sklepu in moji popolni spovedi, nadomesti Ti iz obilnega zaklada svojega neizmernega usmiljenja in dodeli mi po priprošnji in po zasluženji presvete Device Marije in vseh Svetnikov, da Te tukaj resnično ljubiti začnem, se vsacega greha skrbno varujem in Ti do konca zvest in stanoviten ostanem! Daj mi, o Jezus, da bom Tvoj živ in mrtev, da bom Tebe ljubil in hvalil na veke!

Stôri, o Gospod, da bom jaz ves Tvoj, Ti pa, o mili Jezus, ves moj, zdaj in na večne čase! Amen.

Molitev sv. Frančiška Salezija.

O Bog, usmili se me zavoljo zasluženja Jezusovega! O moj Bog, pred Teboj sem ubog in brez vsega zasluženja, nič nimam, s čemur bi Ti mogel zadostiti za svoje grehe; darujem Ti zasluženje Jezusa Kristusa, Tvojega ljubega

Sina, ki je neskončno večje, kakor vse zasluženje, katero smo Ti jaz in vse druge stvari kedaj prizadejali. Večni Oče, darujem Ti ceno rešenja, katero je Jezus Kristus s svojo smrtjo na križi za me opravil. O Gospod, nebeški Oče! glej na Jezusovo obličje, sliši glas njegove Krvi, ki prosi za me usmiljenja, in če moje oči nimajo sedaj solzâ za objokovanje mojih grehov, poglej na solze svojega edinorojenega Sina in na vse krvave kaplje, ki jih je v življenji in v smrti pretil za pregrehe moje! Odpusti mi tedaj, o moj Bog, zavoljo neizrečene ponižnosti svojega preljubeznivega Sina moj napuh in mojo nečimernost! Zavoljo njegove presvete resnice in ljubezni mi odpusti vso hudobijo in zavoljo njegovega popolnega uboštva vso lakomnost mojo! Zavoljo deviške čistosti njegovega telesa mi odpusti vso nečistost mojega srca in mojih počutkov; zavoljo lakote in žeje, katero

je trpel v puščavi in na križu, mi odpusti vso nezmernost in požrešnost! Zavoljo mile krotkosti in pohlevnosti brezmadežnega Jagnjeta mi prizanesi, kar sem se pregrešil z jezo, upornostjo in maščevanjem! Zavoljo njegove velike skrbi in njegovega truda za moje zveličanje mi odpusti vso lenobo in mlačnost mojo! Zavoljo vsega njegovega zasluženja in vseh njegovih neskončnih popolnosti mi odpusti brezštevilne pomanjkljivosti in pomote! Amen.

Vzdihljej. — Večni Oče! darujemo Ti predrago Kri, trpljenje in smrt Jezusa Kristusa, bolečine in žalosti presvete Device Marije in sv. Jožefa za odpuščanje svojih grehov, v pomoč in tolažbo ubozih duš v vicah, za potrebe naše sv. matere katoliške Cerkve in za spreobrnjenje grešnikov!

(Odp. 100 dni na dan. Pij IX. 30. aprila 1860.)

Zdihljeji k Materi Božji. —

O presveta, brezmadežna Devica, moja

preljubezniva Mati Marija! jaz, med vsemi najrevnejši grešnik, danes k tebi pribežim; saj ti si Mati mojega Gospoda in Zveličarja; ti si kraljica nebes in zemlje, najmogočnša priprošnjica naša, upanje in pribežališče vseh grešnikov! — Pred teboj, o mogočna Kraljica! se priklonim s ponižnim počeščenjem, in te prisrčno zahvalim za tolikanj milost in dobrot, ki si mi jih dosedaj od Boga izprosila; posebno pa, ker si me že tolikrat s svojo mogočno prošnjo obvarovala peklenškega ognja, katerega sem s svojimi velikimi grehi že tolikrat zaslužil. — Iz srca te ljubim, o preljubezniva Mati in Gospa! in iz ljubezni do tebe sklenem trdno, tebi ves čas svojega življenja zvesto služiti, in kolikor bom premogel, tudi druge napeljevati, da te bodo ljubili in tebi služili. Za Jezusom, tvojim ljubim Sinom, stavim na-te svoje največe zaupanje; s tvojo pomočjo upam tudi zadobiti večno zveličanje. Vzemi me v

število svojih otrok, o Mati milosti Božje, in ohrani me vedno v svojem mogočnem varstvu. In ker vém, da ti vse premoreš pri Bogu, zato zdihujem in milo kličem k tebi: reši me vseh skušnjav, ali pa mi vsaj izprosi potrebne pomoči, da jih bom premagovati zamogel do konca svojega življenja. Izprosi mi tudi gorečo ljubezen do Jezusa. Vse to upam od tebe; upam tudi, da bo s tvojo pomočjo srečna tudi moja smrt. O moja preljubezniva Mati! pri tvoji veliki ljubezni do Boga te prosim, stoj mi vedno na strani, zlasti pa v moji zadnji uri, ko bo šlo za moje večno zveličanje. Nikar me ne zapusti, dokler me ne vidiš med svojimi izvoljenimi v nebesih, kjer te bom častil, in tvojemu usmiljenju večno slavo prepeval. Tako upam, tako naj se tudi zgodi. Amen. (*Sv. Ligvorij.*)

(Odp. 300 dni vsakikrat; pop. odp. enkrat na mesec, ako moliš vsaki dan. Pij IX. 7. kimovca l. 1854.)

»Sladko srce Marijino, bodi moje rešenje!«

(Odpustka 300 dni vsakikrat; popolni odpustek v mesecu. Pij IX. 30. kimovca 1852.)

Moj Jezus usmiljenje!

(Odp. 100 dni vsakokrat. Pij IX. 23. sept. 1846. Daruje se lahko tudi dušam v vicah.)

Pred svetim Obhajilom.

Misli si sv. Alojzija, s kakšno serafinsko gorečo ljubeznijo in angeljsko pobožnostjo se je približeval mizi Gospodovi in prejemal sv. Obhajilo! Prosi ga duha prave pobožnosti in goreče ljubezni do Jezusa, da boš tudi ti prav vredno zavžil presv. Rešnje Telo ter rastele v dobrem.

Živo verujem, o Gospod Jezus Kristus, da si v Zakramentu presvetega Rešnjega Telesa resnično pričujoč z dušo in telesom, s krvjo in mesom, po svoji Božji in človeški natori, kakor Bog in človek skupaj. Ti sam si rekel: »Kruh, katerega bom jaz dal, je moje meso za življenje sveta.« — »Kdor je

od tega kruha, bo živel vekomaj.« —
 »Kdor jé moje meso in pije mojo
 kri, ostane v meni in jaz v njem.«
 (Jan. 6. 52. 57.) Mili Jezus, moj Bog in
 Zveličar moj! verujem, da tukaj si Ti
 resnično pričujoč. Molim in slavim Te
 tukaj svojega Boga in Stvarnika nebes
 in zemlje, vseh vidnih in nevidnih
 stvari. Trdno verujem vse, kar si Ti,
 o Jezus, učil in kar nas sveta mati ka-
 toliška Cerkev uči in nam verovati
 veleva. Vse to verujem, ker si Ti to
 rekel, o moj Jezus, ki si neskončna
 resnica in modrost, ki ne moreš golju-
 fati ne goljufan biti. O Jezus, pomnoži
 mojo vero!

O moj Jezus, ki tolažiš in ozdravljaš
 vse, ki se zatekajo k Tebi v tem Za-
 kramentu svete ljubezni Tvoje, trdno
 upam, da boš to uro k meni prišel in
 v mojem srcu prebival. Upam, da me
 boš s svojo pričujočnostjo očistil vseh
 nepopolnosti, vseh pomanjkljivosti ter

vsega, kar me pri vsi moji pripravi za to sveto opravilo še nevrednega in slabega dela. Upam in se zanesem na Tvojo neskončno dobroto in ljubezen, o Jezus, da mi boš s svojim svetim Telesom posvetil in očistil moj jezik in moje oči, vse moje telo in vso dušo mojo! O Jezus, potrdi moje upanje!

O moj preljubeznivi Jezus, ljubim Te iz vsega srca čez vse, ker si Ti do mene tako ljubezniv. V svoji ljubezni si postavil ta Zakrament, da bi k meni prišel in bil živež in hrana moje duše. O moj mili Jezus, ljubim Te iz globočine svojega srca. O, da bi Te zamogel tako ljubiti, kakor Ti ljubiš mene! Želim pa Te vsaj tako ljubiti, kakor so Te Tvoji najzvestejši služabniki ljubili in Te še ljubijo. Iz ljubezni do Tebe se radovoljno odpovem vsem nečimernim željam sveta, vsemu posvetnemu razveseljevanju ter vsemu, kar je Tvoji ljubezni nasproti. Tebe edino hočem v

prihodnje ljubiti. In ker si to resnično prizadevam, mi je iz srca žal, da sem Te do zdaj tako malo ljubil, tolikokrat pa razžalil. Žal mi je, da sem grešil, da sem Tebi, o mili Jezus, Tvojo smrtno bridkost in žalost tolikrat ponavljal. Trdno sklenem nikdar več ne grešiti ter nikdar več vedoma zoper Tvojo sveto voljo ne ravnati. O v presvetem Zakramentu pričujoči Jezus, s svetim Petrom hočem od zdaj za naprej svoje grehe objokovati, Tebe pa ljubiti čedalje bolj in bolj. O mili Jezus, vžgi v meni gorečo ljubezen do Tebe, da Te zdaj-le z gorečo ljubeznijo sprejmem v svetem Obhajilu in obdržim v srcu svojem! Amen.

Molitev sv. Ambroža.

O Gospod in Zveličar Jezus Kristus! poln zaupanja na Tvojo neskončno dobroto in milost se bližam k Tvoji sveti večerji. Toda, če jaz ubogi grešnik

pomislim, kako hudo in obilno sem grešil in kako velika je moja nevrednost, se tresem in bojim. Dušo in telo imam namreč z mnogimi grehi omadežano, srce in jezik pa je neskrbno zavarovan. V svoji veliki bridkosti hitim tedaj k Tebi, o milostni Bog, o grozno Veličanstvo, ki si vir vsega usmiljenja, k Tebi pribežim, da bi me ozdravil, pod Tvojo pomoč hitim, da bi me v svojo obrambo vzel, usmiljenja in milosti Tebe zdihovaje prosim, ker pri Tvoji sodbi obstati ne morem. Tebi, o Gospod, pokažem svoje rane, Tebi odkrijem, česar se mi je sramovati; vem, da so moji grehi mnogi in veliki in se bojim in tresem; upam pa v Tvoje usmiljenje, ki je neizmerno. Ozri se tedaj na-me s svojimi milostnimi očmi, o Gospod Jezus Kristus, večni Kralj, Bog in človek, ki si bil križan za nas uboge ljudi. Usliši me, ker v Té zaupam; usmili se me, ker sem poln revščin in grehov!

Bodi mi milostljiv, ker se studenec Tvojega usmiljenja nikoli ne usuši! — Bodi češčena, o zveličavna Daritev, ki je bila za-me in za ves človeški rod na lesu križa darovana. Češčena bodi blaga in predraga Kri, ki si tekla iz ran mojega križanega Gospoda Jezusa Kristusa, da odjemplješ grehe vsega sveta! — O Gospod, spomni se svoje stvari, katero si odkupil s svojo drago Krvjo. Žal mi je, da sem grešil, želim popraviti, kar sem hudega storil. O dobrotljivi Oče, vzemi tedaj od mene vse moje grehe in hudobije, da bom, na duši in telesu očiščen, najvikši Svetost vredno prejeti zamogel. Dodeli, o Gospod moj, da mi sveto Rešnje Telo, katero mislim zdaj jaz ubogi revež prejeti, vse moje grehe izbriše, me vseh slabost popolnoma očisti, vse nesramne misli od mene odganja, vse dobre občutljeje poživi, da me zbuja za dela Tebi dopadljiva, in mi poslednjič dušo in telo stanovitno brani

zoper vsa zalezovanja mojih sovražnikov! Amen.

O Marija prečista Devica in Mati mojega Odrešenika, sveti angelj varuh, sv. Alojzij, moji patroni in vsi svetniki in svetnice Božje, pridite mi na pomoč in peljite me premilemu Jezusu naproti, da bom presveto Rešnje Telo njegovo vredno prejel!

Pridi, o Jezus, in razveseli moje srce!

Po svetem obhajilu.

Duša moja, poveličuj Gospoda, in vse moje moči slavite njegovo sveto Ime! O kako veliko usmiljenje mi je skazal On, ki je mogočen in neizmeren v svojem usmiljenji.

O moj Jezus, o neizmerna ljubezen in neskončna dobrot, moj Gospod in moj Bog, molim Te v svojem srcu pričujočega! O mili Jezus, sedaj si Ti v meni in jaz v Tebi, sam si mi to

povedal. O srečna in blažena ura! Z največjo častjo Te objamem, v globoki ponižnosti Te poljubujem, o Zveličar moj! Srce svoje izlivam v Srce Tvoje, o mili Jezus moj! O da bi Te zamogel tako ljubiti, kakor Ti zaslužiš ljubljen biti, ali da bi Te vsaj toliko ljubil, kolikor Te moje slabo srce ljubiti zamore! O da bi Te ljubil tako, kakor Te je ljubila Tvoja presveta Mati! Daj mi, o Jezus, da bom v ljubezni vedno sklenjen s Teboj, in da se nikdar od Tebe ločil ne bodem! O Jezus, Tebi živim; o Jezus, Tebi umrjem; o Jezus, Tvoj sem živ in mrtev!

Molitev sv. Tomaža Akvinskega.

Sveti Gospod, vsegamogočni Oče, večni Bog! sprejmi mojo zahvalo, da si mene grešnika, svojega nevrednega služabnika, brez vsega zasluženja, le po polni dobroti svojega usmiljenja nasisil s predragim Telesom in s predrago

Krvjo svojega Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa. Dodeli mi, Te prosim, da mi to sveto Obhajilo ne bode v sodbo in pogubljenje, ampak v odpuščenje in v zveličanje duše moje. Naj mi bode v vojski orožje vere in ščit dobre volje. Naj v meni vso hudobijo zatrè, vsako slabost in poželjivost iztrebi, ljubezen in potrpežljivost, ponižnost in pokorščino in vsakatero čednost pomnoži! Naj mi bo močna bramba zoper zalezovanje vseh vidnih in nevidnih sovražnikov in naj popolno ukroti vsa huda nagnenja moja, dušna in telesna! Naj me s Teboj edinim in pravim Bogom neločljivo sklene in srečno pripelje k mojemu poslednjemu namenu, v večno življenje! Tudi Te še prosim, pripelji milostno mene grešnika kedaj k tisti nepopisljivi srečni Večerji, kjer si Ti s svojim Sinom in s sv. Duhom svetnikom svojim prava luč, popolno nasičenje, večno veselje, dovršena radost

in popolno zveličanje. Po istem Kristusu,
Gospodu našem. Amen.

Presrčna prošnja k Jezusu Kristusu.

(Sv. Ignacija Lojolskega.)

*Duša Kristusova, posveti me,
Telo Kristusovo, zveličaj me,
Kri Kristusova, napôji me,
Voda iz strani Kristusove, opêri me,
Trpljenje Kristusovo, potrdi me,
Dobrotljivi Jezus, usliši me,
V svoje svete rane skrij me,
Od Tebe se ločiti, ne pusti me,
Hudega duha, brani me,
Ob uri smrti, pokliči me,
K Tebi priti, povabi me,
Da s Tvojimi Svetniki bom hvalil Te,
Od vekomaj do vekomaj! Amen.*

(Za vsakokrat 300 dni odpustka, mašnikom po sveti maši in nemašnikom po sv. Obhajilu 7 let odpustka, popolni odpustek enkrat na mesec, ako jo moliš vsaki dan celega meseca ter prejmeš vredno Zakrament sv. pokore in sv. Rešnjega Telesa, obiščeš cerkev in ondi moliš v namen sv. Očeta. Papež Pij IX. 5. januarja l. 1854.)

Tri Božje čednosti.

V e r a.

Verujem v Tebe, pravi trojedini Bog, Oče, Sin in sveti Duh, ki si vse ustvaril, ki vse ohranjuješ in vladaš, ki dobro plačuješ in hudo kaznuješ. Verujem, da je Sin božji za nas človek postal, da nas je s svojo smrtjo na križu odrešil, da nas sveti Duh s svojo milostjo posvečuje. Verujem in trdim vse, kar si Ti, o Bog, razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so apostoli oznanjevali in kar nam sveta rimska katoliška cerkev verovati zapoveduje. Vse to verujem, ker si Ti, o Bog, večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš goljufati, ne goljufan biti. O Bog, pomnoži mojo vero.

U p a n j e.

Upam in se zanašam na Tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog, da

mi boš po neskončnem zasluženju svojega edinorojenega Sina Jezusa Kristusa v tem življenju spoznanje, pravo obžalovanje in odpuščanje mojih grehov, po smrti pa večno izveličanje dal in dodelil, Tebe od obličja do obličja gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od Tebe potrebnih pripomočkov, vse to doseči. Upam to od Tebe zato, ker si Ti to obljubil, ki si vsemogočen, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. O Bog! potrdi moje upanje!

Ljubez en.

O moj Bog! ljubim Te iz celega svojega srca in čez vse, zato, ker si Ti največja dobrota, neskončno popoln in vse ljubezni vreden; ljubim Te tudi zato, ker si do mene in do vseh stvari neskončno dobrotljiv. Želim iz celega srca, da bi Te ravno tako ljubil, kakor so Te tvoji najzvestejši služabniki ljubili in Te še ljubijo. Ž njih ljubezni

sklenem svojo nepopolno ljubezen; pomnoži jo v meni, o dobrotljivi Gospod, bolj in bolj!

Ker Te tedaj resnično in iz srca ljubiti želim, in si zato trdno prizadevam, mi je iz srca žal, da sem Tebe, svojo neskončno dobroto, katero čez vse ljubim, Tebe, svojega Stvarnika, Odrešenika in Posvečevalca razsrdil. Žal mi je, da sem grešil, da sem Tebe, svojega vsemogočnega Gospoda, svojega najboljšega Očeta razžalil. Trdno sklenem, vse grehe in vse grešne priložnosti zapustiti, storjene grehe čedalje bolj obžalovati, in nikdar več zoper Tvojo sveto voljo ne ravnati. Sprejmi me zopet za svojega otroka in dodeli mi milost, ta svoj sklep dopolniti. To Te prosim po neskončnem zasluženju Tvojega božjega Sina, našega Gospoda in Zveličarja, Jezusa Kristusa. Amen.

(Odp. 7 let in 7 kvadragen, kolikorkrat tri Božje čednosti pobožno v milosti Božji moliš;

popolni odpustek enkrat na mesec, ako jih moliš večkrat in prejmeš vredno zakrament sv. Pokore in presv. Rešnjega Telesa, in moliš na papežev namen; popolni odpustek v smrtni uri, ako jih večkrat moliš. Papež Benedikt XIX. dné 28. januarja 1756.)

Molitev k Materi Božji.

O Marija, presveta Devica in Mati, glej, prejel sem preljubeznivega Sina tvojega, katerega si ti vsa brezmadežna spočela, rodila, hranila in presrčno objemala. Glej, Tega, pri čegar pogledu se je razveseljevalo, radovalo tvoje oko, in v sladki radosti topilo tvoje srce, glej Tega ti s ponižnostjo in veseljem izročim, tebi ga dam, da ga v svoje naročje sprejmeš, z rokami objameš, s svojim srcem ljubiš in presveti Trojici v najviše češčenje, v čast in slavo sebi, pa tudi za potrebe vsega sveta daruješ. Prosim te torej presrčno, o Mati usmiljenja, izprosi mi pri svojem ljubem Sinu odpuščanje vseh mojih

grehov in obilno milost, mu v prihodnje bolj zvesto služiti; zadobi mi tudi milost stanovitosti v dobrem do konca, da bom zamogel enkrat Njega in tebe hvalliti in slaviti na vse večne čase! Amen.

(Odp. 100 dni. Leon XIII. 20. dec. 1884.)

Spomni se, o premila Devica Marija, da še nikoli ni bilo slišati, da bi bil zapuščen, kdor je pod tvoje varstvo pribežal, v tvojo pomoč klical, tvoji priprošnji se priporočal. S tem zaupanjem navdan hitim k tebi, devic Devica, Mati, k tebi pridem, pred teboj zdihajoč grešnik stojim. Nikar, o Mati (večne) Besede, ne zavrzi mojih besedij, temuč poslušaj in usliši me milostno! Amen.

(Odp. 300 dni vsakikrat; popolni odpustek enkrat v mesecu z navadnimi pogoji, ako se moli celi mesec. Papež Pij IX. dné 11. grudna l. 1846.)

Molitev v čast sv. Jožefa za sv. cerkev.

Premogočni očak, sveti Jožef, varuh vesoljne cerkve, katera je zmirom k

tebi klicala v svojih potrebah in nadlogah; ozri se milostno z visokega sedeža svoje slave na katoliški svet! Pogled na bolečine skrivnostne neveste Kristusove (sv. Cerkve) in njenega poglavarja, ki ju preganjajo mogočni sovražniki, naj gane tvoje očetovske srce. Po grozovitih bolečinah, ki si jih pretrpel na zemlji, obriši solze častitemu papežu; brani in reši ga, in izprosi pri (Bogu) darovalcu mirú in ljubezni, da po razdjanih zoprnostih in vseh zmotah sveta Cerkev Bogu služi varno in brez napake. Amen.

(100 dni odpustka enkrat na dan. Leon XIII. 4. marcija 1882.)

Zaveza s sv. Alojzijem.

O sv. Alojzij, ti angeljski mladenič, ti vzornik in zgled pobožnosti in resnično bogaboječega življenja, jaz te danes izvolim za posebnega varuha svoje deviške čistosti in trdno sklenem,

da zoper to angeljsko čednost ne bom nikoli nič mislil ali govoril, nikoli nič storil ali dopustil. Vzemi me za zmeraj v svoje varstvo, ne zapusti me v nobeni skušnjavi, brani me v sleherni nevarnosti, posebno mi stoj na strani v moji smrtni uri! Amen.

Molitev pred križem.

O dobrotljivi in presladki Jezus! glej, pred Tvojim obličjem padem na kolena in Te prosim in zarotim z vso prisrčnostjo svoje duše: vtisni milostno v moje sree občutke žive vere, upanja in ljubezni, pravo žalost nad mojimi grehi in trden sklep poboljšati se, ko z globokim sočutjem in srčnim žalovanjem pregledujem Tvoje petere krvave rane in v duhu preišlujem ter si stavim pred oči, kar je že prerok David govoril o Tebi, rekoč: *Prebôdli so moje roke in noge in prešteli so vse moje kosti.* (Ps. 21, 17. 18.)

(Popolni odpustek po vrednem sv. Obhajilu, ako to molitev klečé pred križem opraviš in še nekaj moliš v namen sv. Očeta. Papež Pij IX. 31. julija l. 1858. Ta odpustek lahko dušam v vicah v prid obrneš.)

Krstna obljuba.

Verujem v Boga Očeta, Sina in svetega Duha. Verujem v Jezusa Kristusa, edinorojenega Sina Božjega, kateri je Bog in človek skupaj in kateri je človeški rod s svojim trpljenjem in s svojo smrtjo odrešil. Verujem vse, kar je Bog razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so aposteljni oznanovali in kar nam sveta katoliška Cerkev, v kateri hočem živeti in umreti, verovati zapoveduje. Odpovem se iz vsega srca hudobnemu duhu, njegovemu napuhu in vsem njegovim delom. Odpovem se tudi vsem zapeljivim naukom sveta. Trdno sklenem po krščansko živeti. Bog me potrdi v mojem sklepu s svojo vsegamogočno milostjo! Amen.

Vzdihljej. — Jezus, Marija, Jožef,
vam izročim svojo dušo in svoje srce!

Jezus, Marija, Jožef, stojte mi na
strani v moji smrtni uri!

Jezus, Marija, Jožef, naj bo z vami
spravljena duša moja v življenji in v
smrti!

(Odp. 300 dni, kadar koli vse tri zdihljeje
moliš. Pij VII. 23. aprila 1807.)

Litanije vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,

Bog sin, Odrešenik sveta,

Bog sveti Duh,

Sv. Trojica en sam Bog,

Sv. Marija,

Sv. Mati Božja,

Sv. devic Devica,

Sv. Mihael,

Sv. Gabriel,

Sv. Rafael,

} usmili
se nas!

} za nas Boga prosi!

Vsi sveti angelji in arhangelji, za nas
Boga prosite!

Vse svete vrste zveličanih duhov, za
nas Boga prosite!

Sveti Janez Krstnik, za nas Boga prosi!

Sveti Jožef, za nas Boga prosi!

Vsi sveti očaki in preroki, za nas Boga
prosite!

Sv. Peter,

Sv. Pavel,

Sv. Andrej,

Sv. Jakob,

Sv. Janez,

Sv. Tomaž,

Sv. Jakob,

Sv. Filip,

Sv. Jernej,

Sv. Matevž,

Sv. Simon,

Sv. Tadej,

Sv. Matija,

Sv. Barnaba,

Sv. Lukež,

Sv. Marka,

za nas Boga prosi!

Vsi sv. apostoli in evangelisti, za nas
Boga prosite!

Vsi sveti učenci Gospodovi, za nas Boga
prosite!

Vsi sveti nedolžni otroci, za nas Boga
prosite!

Sv. Štefan,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Lavrencij,		
Sv. Vincencij,		

Sveta Fabijan in Sebastijan, za nas Boga
prosita!

Sveta Janez in Pavel, za nas Boga pro-
sita!

Sveta Kozma in Damijan, za nas Boga
prosita!

Sveta Gervazij in Protazij, za nas Boga
prosita!

Vsi sveti mučenci, za nas Boga prosite!

Sv. Silvester,	}	za nas Boga prosi!
Sv. Gregorij,		
Sv. Ambrož,		
Sv. Avguštin,		
Sv. Jeronim,		

Sv. Martin, }
 Sv. Nikolaj, } za nas Boga prosi!

Vsi sveti škofje in spoznovalci, za nas
 Boga prosite!

Vsi sveti učeniki, za nas Boga prosite!

Sv. Anton, }
 Sv. Benedikt, }
 Sv. Bernard, } za nas Boga prosi!
 Sv. Dominik, }
 Sv. Frančišek, }

Vsi sveti mašniki in leviti, za nas Boga
 prosite!

Vsi sveti menihi in puščavniki, za nas
 Boga prosite!

Sv. Marija Magdalena, }
 Sv. Agata, }
 Sv. Lucija, } za nas Boga
 Sv. Neža, } prosi!
 Sv. Cecilija, }
 Sv. Katarina, }
 Sv. Anastazija, }

Vse svete device in vdove, za nas Boga
 prosite!

Vsi svetniki in svetnice Božje, za nas
Boga prosite!

Bodi nam milostljiv; zanesi nam, o
Gospod!

Bodi nam milostljiv! usliši nas, o Go-
spod!

Vsega hudega,
Vsega greha,
Svoje jeze,
Nagle in neprevidene smrti,
Skušnjav hudičevih,
Jeze, sovraštva in vse hude volje,
Duhá nečistosti,
Treska in hudega vremena,
Šibe potresa,
Kuge, lakote in vojske,
Večne smrti,
S skrivnostjo svojega svetega včlo-
večenja,
S svojim prihodom,
S svojim rojstvom,
S svojim krstom in svetim po-
stom,

reši nas, o Gospod!

S svojim križem in trpljenjem,
 S svojo smrtjo in svojim po-
 kopom,
 S svojim svetim vstajenjem,
 S svojim čudovitim vnebohodom,
 S prihodom tolažnika svetega
 Duha,
 V dan sodbe,
 Mi grešniki,
 Da nam zanesi,
 Da nam odpusti,
 Da nas k pravi pokori pripelji,
 Da svojo sveto cerkev vladaj in
 ohrani,
 Da pastirja apostolskega in vse
 cerkvene stanove v svoji sveti
 veri ohrani,
 Da sovražnike svete cerkve po-
 nižaj,
 Da našega cesarja obvaruj,
 Da krščanskim kraljem in oblast-
 nikom mir in pravo edinost
 daruj,

reši nas, o Gospod!

prosimo Te, usliši nas!

Da vsemu krščanskemu ljudstvu
mir in edinost dodeli,

Da nas vse v svoji sveti službi
potrdi in ohrani,

Da naše misli k nebeškim željam
povzdigni,

Da vsem našim dobrotnikom večne
dari dodeli,

Da duše naše in naših bratov,
bližnjih in dobrotnikov večnega
pogubljenja reši,

Da sad zemlji daj in ohrani,

Da vsem vernim dušam večni po-
koj dodeli,

Da nas usliši,

Sin božji,

prosimo Te, usliši nas!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ,
zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ,
usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ,
usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš itd. (tiho).

Ÿ. In nas ne vpelji v skušnjava.

Ř. Temveč reši nas hudega. Amen.

Molitve po litanijah

pri popoldanski službi božji ob nedeljah in praznikih, kateri niso Materi božji posvečeni.

K svetemu Rešnjemu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

Ÿ. Kruh z nebes si jim dodelil.

Ř. Kateri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o !

O Bog! kateri si nam v prečudnem Zakramentu spomin svojega trpljenja

zapustil, daj nam, Te prosimo, svete skrivnosti Tvojega Telesa in Tvoje Krvi tako častiti, da sad Tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo; kateri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

Za odvrnenje vseh nadlog in nevarnostij.

Vsemogočni, večni Bog! nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vseh vernih kristijanov, za katere se je Tvoj edinorojeni sin, naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus, voljno grešnikom v roke dal in je tudi svojo drago Kri na lesu svetega križa prelil. Po tem Gospodu Jezusu odvrni, milostljivi Oče! zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, draginjo, bolezni in žalostne revne čase.

Vsemogočni, večni Bog! usmili se svojega služabnika, našega papeža I. in vôdi ga po potu večnega življenja, da

bo s Tvojo pomočjo, kar je Tebi prijetno, želel in z vso močjo storil.

O Bog, pastir in vladar vseh vernih! glej milostljivo na svojega služabnika našega škofa I., ki si ga pastirja naši škofiji postavil; dodeli mu, da tistim, čez katere je postavljen, z besedo in z dejanjem k dobremu služi in tako s čedo, ki mu je izročena, večno življenje doseže.

Bog, varuh vseh kraljestev, dodeli svojemu služabniku, našemu cesarju I., spoznati in častiti svojo moč, s katero se sovražnik premaga, da bo, ker je iz Tvoje volje cesar postal, tudi v Tvojem varstvu vselej mogočen.

Razsvetli in potrdi v vsem dobrem duhovske in deželske oblastnike in gosposke, da nas bodo na vse to napeljevali, kar more k Tvoji božji časti, k našemu zveličanju in k miru in sreči vsega krščanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš, da nam je prositi, za svoje prijatelje in neprija-

telje, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristijane, za žive in mrtve.

Vsemogočni, večni Bog, ki gospoduješ čez žive in mrtve in se usmiliš vseh, katere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno Te prosimo, da vsi, za katere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali pa so se že s tega sveta ločili, na prošnjo vseh Tvojih svetnikov od Tvoje dobrote odpuščenje vseh svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog mirú! pravo edinost v veri, brez vsega razdrtja in ločitve. Spreobrni naša srca k pravi pokori in k poboljšanju našega življenja. Užgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsej pravičnosti, da Ti bomo kakor Tvoji pokorni otroci v življenju in v smrti prijetni in dopadljivi.

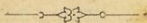
Tebi, o Gospod! bodi vedno priporočeno vse naše dejanje in nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in

naša smrt. Daj nam svojo milost tukaj uživati in tamkaj z vsemi izvoljenimi doseči, da Te bomo v večnem veselju in zveličanju hvalili in molili. To nam dodeli, Gospod, nebeški Oče, po Jezusu Kristusu, svojem ljubem Sinu, Gospodu našem in Odrešeniku, kateri s Teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Ÿ. Božja pomoč ostani vselej pri nas!

R. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .
(petkrat).

Litanije presvetega Imena Jezusovega.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Jezus, sliši nas!

Jezus, usliši nas!

Bog Oče nebeški,
 Bog Sin, Odrešenik sveta,
 Bog sveti Duh,
 Sveta Trojica en sam Bog,
 Jezus, Sin Boga živega,
 Jezus, odsvit Očeta,
 Jezus, žar večne luči,
 Jezus, kralj veličastva,
 Jezus, solnce pravice,
 Jezus, Sin Marije Device,
 Jezus, ljubeznivi,
 Jezus, čudoviti,
 Jezus, močni Bog,
 Jezus, oče prihodnjega veka,
 Jezus, angelj velikega sklepa,
 Jezus, najmogočnejši,
 Jezus, najpotrpežljivejši,
 Jezus, najpokornejši,
 Jezus, krotki in iz srca ponižni,
 Jezus, ljubitelj čistosti,
 Jezus, naš ljubitelj,
 Jezus, Bog mirú,
 Jezus, začetnik življenja,

u s m i l i s e n a s !

Jezus, vzgled krepostij,
 Jezus, gorečih duš prijatelj,
 Jezus, naš Bog,
 Jezus, naše pribežališče,
 Jezus, oče ubogih,
 Jezus, zaklad vernih,
 Jezus, dobri pastir,
 Jezus, prava luč,
 Jezus, večna modrost,
 Jezus, neskončna dobrotā,
 Jezus, pot in življenje naše,
 Jezus, veselje angeljev,
 Jezus, kralj očakov,
 Jezus, voditelj apostolov,
 Jezus, učitelj evangelistov,
 Jezus, srčnost mučenikov,
 Jezus, luč spoznovalcev,
 Jezus, čistost devic,
 Jezus, krona vseh svetnikov,

u s m i l i s e n a s !

Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o Jezus!
 Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Jezus!

Vsega zlega, } reši nas, o Jezus!
 Vsega greha, }

Svoje jeze,
 Zalezovanj hudičevih,
 Duha nečistosti,
 Večne smrti,
 Zanemarjenja navdihov svojih,
 Po skrivnosti svojega svetega
     včlovečenja,
 Po rojstvu svojem,
 Po detinstvu svojem,
 Po božjem življenju svojem,
 Po trudih svojih,
 Po smrtni britkosti in trpljenju
     svojem,
 Po križu in zapuščenosti svoji,
 Po bolečinah in slabostih svojih,
 Po smrti in pokopu svojem,
 Po vstajenji svojem,
 Po vnebohodu svojem,
 Po radostih svojih,
 Po slavi svoji,

reši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki odjemplješ grehe sveta,
 zañesi nam, o Jezus!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta,
usliši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta,
usmili se nas, o Jezus!

Jezus, sliši nas!

Jezus, usliši nas!

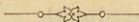
M o l i m o !

Gospod Jezus Kristus, ki si rekel:
Prosrite in boste prejeli, iščite in boste
našli, trkajte in bode se vam odprlo,
daj nam, Te prosimo, gorečnost božje
svoje ljubezni, da Te s celim srcem, z
besedo in dejanjem ljubimo in nepre-
nehoma hvalimo.

Dodeli nam, o Gospod, da strah
in ljubezen do Tvojega svetega Imena
vedno v sebi ohranimo, ker nikdar vo-
diti ne nehaš, katere v stanovitnosti
svoje ljubezni utrdiš. Ki živiš in kra-
ljuješ na vekov veke. Amen.

(Sveti oče papež Leon XIII. so z dekretom
z dné 16. januarja 1886 določili, da vsi ver-

niki, ki te litanije pobožno in s skesanim srcem molijo, zadobé 300 dnij odpustka, ki se more obrniti tudi v prid dušam v vicah.)

Litanije v čast sv. Rešnjemu Telesu.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,

Bog Sin, Odrešenik sveta,

Bog sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Jezus, kateri si pri zadnji večerji
sam sebe učencem zavžiti dal,

Jezus, kateri si v presvetem Zakramentu resnično pričujoč s krvjo in z mesom, z dušo in s telesom, po Božji in človeški natori,

usmili se nas!

Jezus, živi kruh, kateri si iz nebes
 prišel,
 Jezus, kruh angeljev,
 Jezus, kruh izvoljenih,
 Jezus, kruh močnih,
 Jezus, čeznatorni kruh,
 Jezus, skriti Bog in Zveličar,
 Jezus, studenec vseh milosti,
 Jezus, najčistejše vino devic,
 Jezus, najslajša pijača nedolžnih,
 Jezus, najkrepkejše zdravilo spo-
 kornih,
 Jezus, vedna in najčistejša daritev,
 Jezus, nekrvava daritev nove
 zaveze,
 Jezus, nedolžno Jagnje Božje,
 Jezus, skrita mana,
 Jezus, Beseda, katera je meso po-
 stala, in zdaj vedno med nami
 prebiva,
 O najsvetejši Zakrament,
 Največa skrivnost Božja,
 Spomin največih čudežev Božjih,

u s m i l i s e n a s !

Prečudno znamenje največe lju-
 bezni Božje,
 Zakrament večne ljubezni,
 Skrivnost vere,
 Dar sprave za žive in mrtve,
 Največa moč v skušnjavah,
 Najmočnejše orožje zoper hudob-
 nega sovražnika,
 Najimnitniše vseh darov Božjih,
 Presveti spomin Gospodovega trp-
 ljenja in Njegove smrti,
 Presveta Gospodova večerja, pri
 kateri angelji strežejo,
 Največe veselje pobožnih duš,
 Največa dobrota vernih kristijanov,
 Najslajši živež naših duš,
 Moč slabih,
 Tolažba žalostnih,
 Pomoč zapuščenih,
 Popotnica teh, kateri v večnost
 gredó,
 Zastava večnega življenja,

u s m i l i s e n a s !

Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o Jezus!

Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Jezus!

Vsega hudega,

Vsega greha,

Nevrednega prejemanja tega pre-
svetega Zakramenta,

Poželjenja mesa,

Poželjenja oči,

Prevzetnosti življenja,

Vseh grešnih priložnost in ne-
varnost,

Skrivnih skušnjav in zalezovanja
hudobnega duha,

Vseh nesreč,

Nagle in neprevidene smrti,

Večne smrti,

Po ljubezni, s katero si ta sveti
Zakrament postavil,

Po ljubezni, s katero si pri zadnji
večerji svoje aposteljne obhajal,

Po ljubezni, s katero tudi nas s
svojim presv. Rešnjim Telesom
živiš,

r e š i n a s , o J e z u s !

- Po ljubezni, s katero se v tem presvetem Zakramentu za nas daruješ,
- Po ljubezni, s katero v tem daru Božji pravici zadostuješ,
- Po ljubezni, s katero nevrednim kristijanom zanašaš,
- Po ljubezni, s katero v tem presvetem Zakramentu tolikanj nečasti pretrpiš,
- Po ljubezni, s katero s stola svoje milosti tako usmiljeno na nas gledaš,
- Po ljubezni, s katero nas tako dobrotljivo poslušáš,
- Po ljubezni, s katero v tem presvetem Zakramentu tolikanj milost skazuješ,
- Po ljubezni, s katero v tem presvetem Zakramentu do konca sveta pri nas ostaneš,
- Po svojih peterih ranah, katere si v svojem presvetem Telesu za nas pretrpel,
- Mi ubogi grešniki, prosimo te, usliši nas, o Jezus!

reši nas, o Jezus!

Da nam zanesi,
 Da nam vse naše grehe odpusti,
 Da nas v živi veri v ta presveti
 Zakrament potrdi in obdrži,
 Da v naših srcih trdno zaupanje
 v ta najsvetejši Zakrament obudi,
 Da v naših srcih gorečo ljubezen
 do tega najsvetejšega Zakra-
 menta pomnoži,
 Da naše češčenje in našo pobož-
 nost do tega presvetega Zakra-
 menta pomnoži in ohrani,
 Da nam milost daj, vselej z dobro
 pripravo k Tvoji Božji mizi pri-
 stopiti,
 Da nam sad tega presvetega Za-
 kramenta obilno dodeli,
 Da resnično češčenje tega najča-
 stitljivšega Zakramenta med
 nami pomnoži,
 Da vso nečast od te najčastitljivše
 skrivnosti Božje odvrni,

prosimo Te, usliši nas, o Jezus!

Da svojo sveto cerkev vižaj in
ohrani,

Da vsem, kateri v Té ne verujejo,
luč prave vere dodeli,

Da naše misli k nebeškim željam
povzdigni,

Da naša srca s svojim milostljivim
obiskovanjem razveseli in očisti,

Da nam vselej veselje nad tem
presv. Zakramentom v srce daj,

Da vedno v nas ostani in mi v
Tebi,

Da nas ob konci našega življenja
s to nebeško popotnico previdi
in obveseli,

Da nas poslednji dan k večnemu
življenju obudi,

Da vsem dušam večni mir in pokoj
dodeli,

Da nas na sedeži svoje milosti
dobrotno usliši,

prosimo Te, usliši nas, o Jezus!

Jezus, Sin Božji, prosimo Te, usliši nas!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ,
zanesi nam, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ,
usliši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ,
usmili se nas, o Jezus!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . . Češčena Marija.

Ÿ. Dobrotljivi in usmiljeni Gospod
je spomin svojih čudežev storil.

Ř. On je živež dal njim, kateri se
njega bojé.

Ÿ. Kruh z nebes si jim dodelil.

Ř. Ki vso sladkost v sebi ima.

M o l i m o .

O Bog, kateri si nam v prečudnem
Zakramentu spomin svojega trpljenja

zapustil; dodeli, Te prosimo, da svete skrivnosti Tvojega Telesa in Tvoje Krvi tako častimo, da sad Tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kateri živiš in kraljuješ v edinosti sv. Duha Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev pred presv. Rešnjim Telesom.

(*Sv. Alfonza.*)

Moj Bog, Jezus Kristus, ki si iz ljubezni do nas v presvetem Zakramentu noč in dan pričujoč, in z veliko ljubeznijo čakaš, vabiš in sprejemlješ vse, kateri pridejo Te obiskat, trdno verujem, da si resnično pričujoč v presvetem Zakramentu altarja. Ponižno Te molim in spoznam svojo veliko nevrednost, zahvalim Te za toliko milosti, katere si mi že izkazal, posebno pa za to neskončno milost, da se mi samega sebe v tem presv. Zakramentu daješ; da je Tvoja Mati, prečista Devica Marija, tudi moja Mati in moja besednica

pred Teboj, in ker si me zopet poklical, da Te v tej cerkvi ponižno obiščem.

O moj dobrotljivi in usmiljeni Jezus! iz celega srca Te častim in molim tukaj v presvetem Zakramentu; prvič zato, da se Ti zahvalim za Tvojo toliko ljubezen, s katero mi dovoliš, da Te smem obiskati tukaj in Te moliti; drugič zato, da vsaj nekoliko popravim tisto neizrečeno krivico, katero Ti neverniki, krivoverci in malopridni katoliški kristijani delajo v tem presv. Zakramentu; tretjič Te želim s svojim obiskovanjem ponižno in vredno moliti po vseh tistih krajih celega sveta, na katerih se v tem presv. Zakramentu zapuščen brez vsega počeščenja znajdeš.

O moj najslajši Jezus! iz celega srca in čez vse Te ljubim; žal mi je, da sem grešil in Tebe, neskončno dobroto, do sedaj tolikrat razžalil; trdno sklenem v prihodnje s Tvojo milostjo in pomočjo vseh grehov in grešnih

priložnosti se varovati, da Tebe, večna dobrota! nikdar več ne razžalim. Zdaj se Ti jaz, ubogi grešnik, popolnoma izročim. V Tvojo sveto voljo vdam svojo slabo voljo, v Tvoje sveto Srce položim svoje revno srce; vžgi ga z ognjem svete ljubezni in izženi iz njega vse, kar me Tvoje ljubezni nevrednega dela. Ves želim Tvoj biti, stôri z menoj in z vsem, kar je mojega, po svoji sveti volji. Nič drugzega ne iščem, nič drugzega ne želim, kakor Tvojo sveto ljubezen vedno imeti, Tvojo presveto voljo popolnoma dopolnovati, in v dobrem do konca stanoviten ostati.

Priporočim Ti tudi vse verne duše v vicah, zlasti tiste, katere so bile s posebno ljubeznijo temu presvetemu Zakramentu in preblaženi Devici Mariji vdane. Ravno tako Te tudi prosim za vse svoje dobrotnike, za tovariše, prijatelje in neprijatelje, in za vse trdovratne grešnike, dodeli jim duha resnične pokore.

Slednjič pa še sklenem vse želje in zdihljeje svojega srca z ljubeznivimi občutljivi Tvojega presvetega Srca, o Jezus! in tako sklenjene jih darujem Tvojemu nebeškemu Očetu, ter ga prosim v Tvojem presvetem Imenu, iz ljubezni do Tebe naj jih milostljivo usliši. Amen.

(Odp. 300 dni vsakokrat; za ves mesec popolni odpustek. Pij IX. 7 kim. 1854.)

Presveto in Božje Rešnje Telo,
Naj večno češčeno in hvaljeno bo!

(Odp. 100 dni enkrat na dan; 300 dni pa vsak četrtek in vse dni v osmini sv. Rešnjega Telesa, ako moliš trikrat na dan; popolni odpustek enkrat na mesec pod navadnimi pogoji, ako moliš vsak dan celi mesec. Pij VI. 24. maja l. 1776. Odp. 100 dni, ako pri blagoslovu s presv. Rešnjim Telesom ali pa pri sv. Maši pri povzdigovanji presv. Hostije in pri povzdigovanji presvete Rešnje Krvi moliš. Pij VII. 7. grudna l. 1819.)

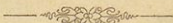
Jezus krotki in iz Srca ponižni, daj, da bo moje srce Tvojemu enako.

(Odpustka 300 dni enkrat na dan. Pij IX. 25. jan. 1868.)

Presladko Jezusa Srce,

Daj, da vedno bolj in bolj ljubim Te!

(Odp. 300 dni vsakokrat; popolni odpustek enkrat na mesec pod navadnimi pogoji, ako se moli cel mesec Pij IX. 26. nov. 1876.)

Lavretanske litanije.

(0 praznikih Matere božje in ob sabotah.)

(Odpustka 300 dni za vsakokrat; popolni odpustek pa o vseh zapovedanih praznikih Matere božje, ako jih moliš vsak dan.)

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,

Bog Sin, Odrešenik sveta,

Bog sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Sveta Marija,

Sveta Mati božja,

} usmili
} se nas!

} za nas Boga prosi!

Sveta devic Devica,
 Mati Kristusova,
 Mati milosti božje,
 Mati prečista,
 Mati brez madeža,
 Mati nedolžna,
 Mati presveta,
 Mati ljubezniva,
 Mati prečudna,
 Mati našega Stvarnika,
 Mati našega Odrešenika,
 Devica modra,
 Devica častitljiva,
 Devica hvale vredna,
 Devica mogočna,
 Devica usmiljena,
 Devica verna,
 Podoba pravice.
 Sedež modrosti božje,
 Začetek našega veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,

z a n a s B o g a p r o s i !

Skrivnostna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja mirú in sprave,
 Vrata nebeška,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališče grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristijanov,
 Kraljica angeljev,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica apostolov,
 Kraljica mučenikov,
 Kraljica spoznovalcev,
 Kraljica devic,
 Kraljica vseh svetnikov,
 Kraljica brez madeža izvirnega
 greha spočeta,
 Kraljica svetega rožnega
 venca,

z a n a s B o g a p r o s i !

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ;
zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ;
usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ;
usmili se nas, o Gospod!

Kriste sliši nas!

Kriste usliši nas!

(Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi . . .)

M o l i t v e.

K presvetemu Rešnjemu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

Ÿ. Kruh z nebes si jim dodelil.

Ř. Kateri ima vso sladkost v sebi.

M o l i m o !

O Bog! kateri si nam v prečudnem Zakramentu spomin svojega trpljenja zapustil, daj nam, Te prosimo, svete skrivnosti Tvojega Telesa in Tvoje Krvi tako častiti, da sad Tvojega odrešenja

vedno v sebi čutimo; (kateri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.)

K sveti Devici, Materi Mariji.

(Ako v papežev namen zjutraj moliš: »Češčena bodi Kraljica . . .« in zvečer: »Pod tvojo pomoč . . .«, zadobiš za vsak dan odpustka 100 dnij; za nedeljo 7 let in 7 kvadragen; popolni odpustek o vseh praznikih Matere božje, o prazniku vseh svetnikov in o smrtni uri, popolni odpustek tudi dve nedelji v mesecu, kateri si izvoliš.)

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta Božja porodnica! ne zavrzi naših prošenj v naših potrebah, temveč reši nas vselej vseh nevarnostij. O častitljiva in blažena Devica, naša gospa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica! S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči!

Ÿ. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

R. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o !

Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog, da vedno zdravje na duši in na telesu uživamo in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej device, sedanje žalosti rešeni in večnega veselja deležni.

(Od prve adventne nedelje do božiča.)

Usmiljena Mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeška in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojega Stvarnika prečudno rodila, Devica pred in potlej ostala, ko si iz Gabrijelovih ust prejela češčenje, usmili se grešnikov.

Ÿ. Angelj Gospodov je oznanil Mariji.

R. In je spočela od svetega Duha.

M o l i m o !

Milost svojo, prosimo, Gospod! v naša srca vlij, da, ki smo po angeljevem

oznanjenju včlovečenje Kristusa, Tvojega Sina, spoznali, po njegovem trpljenju in križu častitljivo vstajenje dosežemo.

(Od božiča do svečnice.)

Usmiljena Mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeška in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati: ti, ki si svojega Stvarnika prečudno rodila, Devica pred in potlej ostala, ko si iz Gabrijelovih ust prejela češčenje, usmili se grešnikov.

Ÿ. Po porodu si Devica čista ostala.

Ř. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

M o l i m o !

Bog, kateri si po rodovitnem devištvu svete Marije človeškemu rodu dar večnega zveličanja dodelil, daj, prosimo, da njo za nas prositi čutimo, po kateri nam je sreča došla prejeti začetnika življenja, Gospoda našega, Jezusa Kristusa, Sina Tvojega.

(Od svečnice do velicega četrтка.)

Bodi češčena, nebes kraljica, češčena angeljev gospa; češčena korenina, češčena ti, ki si svetu pravo luč rodila! Bodi pozdravljena, Devica častita, mimo vseh lepa; bodi pozdravljena, preljubezniva, in prosi za nas, Kristusa!

Ÿ. Hvalimo te, Devica presveta!

R. Daj nam moč zoper sovražnike svoje.

Mólim o!

Dodeli, milostljivi Bog, brambo naši slabosti, da, ki svete Božje porodnice spomin obhajamo, s pomočjo njenih prošenj od svojih grehov vstanemo.

(Od velike sabote do prve nedelje po binkoštih.)

Veseli se kraljica nebeška, aleluja! Katerega si zaslužila nositi! je vstal od smrti, kakor je rekel, aleluja! Prosi za nas Boga, aleluja!

Ÿ. Veseli in raduj se, Devica Marija, aleluja!

R. Ker je Gospod res vstal, aleluja!

M o l i m o !

O Bog, ki si po vstajenji svojega Sina, Gospoda našega, Jezusa Kristusa, svet razveselil; dodeli, prosimo, da po njegovi Materi, Devici Mariji, veselje večnega življenja dosežemo.

(Od prve nedelje po binkoštih do prve adventne nedelje.)

Češčena bodi, kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češčena! K tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci; k tebi vzdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Oh, obrni tedaj, naša pomočnica! svoje milostljive oči v nas in pokaži nam po tem revnem življenji Jezusa, blaženi sad svojega telesa. O milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

Ÿ. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

Ř. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o !

Vsemogočni večni Bog! ki si dušo in telo častite Device, Matere Marije, da bi vredno prebivališče Tvojega Sina biti zaslužila, s pripomočjo sv. Duha pripravil, daj, da bomo, ki se njenega spomina veselimo, po njenih milostljivih prošnjah prihodnjega zlega in večne smrti rešeni.

K svetemu Jožefu.

Glejte, zvesti in modri hlapec, katerega je postavil Gospod čez svojo družino!

Ÿ. Prosi za nas, sv. Jožef!

Ř. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o !

Naj nam, prosimo, Gospod! zaslužnje ženina Tvoje presvete Matere Marije pomaga, da, kar naša slabost ne premore, nam bode po njegovih prošnjah dodeljeno.

Za vse potrebe.

Gospod! ponižno Te prosimo, razveži po svoji milosti naših grehov vezi in ohrani po priprošnjah svoje izvoljene Matere, ljube Device Marije, in vseh svojih svetnikov, nas, svoje služabnike, naše dobrotnike in naše pohištvo v vsej svetosti; očisti tudi vso našo rodovino in naše prijatelje od hudobe in grehov in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje, odvrni od nas vidne in nevidne sovražnike in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino, skaži milost našim prijateljem in neprijateljem in obvaruj to

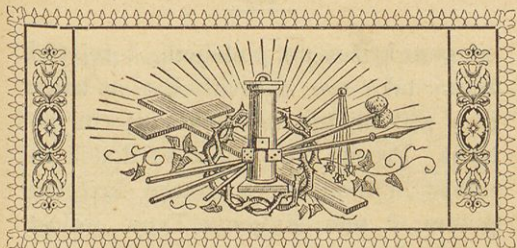
duhovnijo z vsemi, kateri v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji in dodeli milostljivo vsem vernim kristijanom, živim in mrtvim, v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvaruj našega papeža I., našega škofa I., našega cesarja I. in vso našo duhovsko in deželsko gosposko in vse krščansko ljudstvo vseh nadlog in vsega zlega. In Tvoj blagoslov pridi z nebes na nas in bodi vselej nad nami! Po Gospodu našem, Jezusu Kristusu, Sinu Tvojem, kateri s Teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Ÿ. Božja pomoč ostani vselej pri nas!

R. Amen.

Oče naš itd. Češčena Marija itd. (petkrat.)

Sveti križev pot

očeta

Leonarda Porto-Mavriškega.

Darovanje sv. križevega pota.

O moj dobrotljivi Jezus! ljubim Te
čez vse, ker si večna dobrota in ne-
skončna milost. Žal mi je iz vsega
srca, da sem kedaj Tebe, o največja
dobrota! razžalil. Darujem ta sveti kri-
žev pot Tebi v čast, v spomin tistega
težavnega pota, po katerem si hodil za-
voljo mene ubozega grešnika. Vseh
odpustkov se želim udeležiti, kateri so

za sveti križev pot podeljeni; torej tudi želim tako vse opraviti, kar in kakor je v zadobljenje odpustkov storiti potreba. Prosim Te, o Jezus! dodeli mi milost in moč, da s svetim križevim potom v tem življenju Tvojo milost, v prihodnjem pa večno veselje zaslužim.

Zdaj daruj Bogu odpustke za-sé in za tiste, za katere mu jih darovati želiš, da jim bodo v prid, rekoč:

Popolne odpustke darujem za duše svojih starišev, bratov, sester, sorodnikov, dobrotnikov, prijateljev, za vse tiste duše, za katere sem dolžan moliti, katere moje molitve najbolj potrebujejo; za tiste duše v vicah, katere so najbolj pozabljene, in za tiste, katere so najbliže odrešenja.

I. postaja.

Jezus je k smrti obsojen.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste, in Te hvalimo!
R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli prečudno ponižnost svojega nedolžnega Jezusa, s katero je On

krivično sodbo brez vsega izgovarjanja poslušal in sprejel. Tvoji grehi so tiste lažnjive in krivične priče, katere so sodbo podpisale. Hudoba tvojega jezika, s katero si se večkrat zoper Boga in svojega bližnjega pregrešil, je sodnika oslepila, da je nedolžnega Jezusa k smrti obsodil. Obrni se torej k njemu, jokaj in izdihni bolj s srcem, kakor z ustmi:

O moj ljubeznivi Jezus! kako neizmerna je Tvoja ljubezen proti meni, ubogemu grešniku! Boš li tedaj za nevredno stvar ječo, vezi, okove in tepenje trpel in v tako grozovitno smrt obsojen? Oh! to je zadosti ganiti moje srce, da objokujem vse pregrehe, katere sem s svojim jezikom storil. Obžalujem jih tedaj in kličem k Tebi: O moj Jezus! usmiljenje! — Prosim Te, usmiljenje in milost, o Jezus!

Oče naš. Češčena Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

II. postaja.

Jezus vzame križ na svoje rame.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste, in Te hvalimo!
 B. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, s kakšnim veseljem in radovoljnim srcem dobrotljivi Jezus sveti križ objame in kako potrpežljivo tepenje in suvanje malopridnega ljudstva prenaša! Ti pa poln nevolje in nepotrpežljivosti bežiš pred križem, kar je mogoče! Ali ne veš, da se ne more brez križa nebeško veselje zadobiti? Oh! objokuj svojo slepoto, obrni se k svojemu Gospodu, vzdihni in reci:

Ne Tebi, o Jezus! temveč meni se spodobi križ. O težki križ! katerega so moji grehi Tebi naložili. O ljubeznivi Jezus! dodeli meni svojo milost in moč, vse križe objeti, katere sem s svojimi grehi zaslužil. Stôri, da bom svoj križ voljno objel in se tako od sveta ločil; daj mi tako ljubezen do križa, da bom

vselej s Tvojo služabnico, sv. Terezijo, iskal in želel: trpeti ali umreti, umreti ali trpeti.

Oče naš. Češčena Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

III. postaja.

Jezus pade prvič pod križem.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste, in Te hvalimo!

Ř. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Poglej in premisli, kako tvoj Jezus zavoljo tolikanj prelite krvi ves oslavljen prvič na zemljo pade. Oh! kako ga s pestmi bijejo, z nogami teptajo in suvajo. Vendar ni slišati žalovanja ali nevolje iz njegovih ust. Ti pa vzdihuješ in težiš, če le majhen križ občutiš ali zoperno besedo slišiš. Oh! sovraži svojo nepotrpežljivost, svoj napuh in nečimernost svojo; vzdihni k Jezusu:

O ljubeznivi Jezus! poglej, jaz, najbolj zavrženi grešnik, klečim pred Tvo-

jimi nogami. Oh, kolikrat in v kakō velike grehe sem padel! Kolikrat sem se v globočino hudobije pogreznil! O Jezus, stegni in podaj mi svoje roke! Pomoči, o Jezus! pomoči pri Tebi iščem, da ves čas svojega življenja nikdar in nikoli v smrtni greh ne padem, in da tako v svoji zadnji uri zveličanje upati morem.

Oče naš. Češčena Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

IV. postaja.

Jezus sreča svojo žalostno Mater.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste, in Te hvalimo!

Ř. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh, kako veliko žalost in bolečino je občutilo srce Jezusovo! Oh, s kakšno grenkostjo in žalostjo je bilo napolnjeno Marijino srce, kadar sta se srečala! Poslušaj o nehvaležna duša! »Kaj ti je

storil moj Sin?« kliče tebi Marija. »Kaj hudega ti je storila moja Mati?« te vpraša Jezus. »Oh! zapusti že enkrat svoje grehe, zavoljo katerih midva tako žalost in muko trpiva.« O grešnik! kaj praviš na to? Reci tedaj in vzdihni s celim srcem:

O Božji Sin Marije! o presveta Mati mojega ljubeznivega Jezusa! ves potrt in ponižan klečim pri vajinih nogah. Jaz sem tisti izdajalec; s svojimi grehi sem brusil meč, kateri je vajino srce ranil. Oh, iz srca mi je žal; prosim vaji, odpustita mi. Milost, o Jezus! Milost, o Marija! Po svojem velikem usmiljenju mi dodelita milost, da nikdar več ne bom grešil, temveč da bom vajino grenko trpljenje in žalost noč in dan premišljeval in svoje grehe objokoval.

Oče naš. Češčena Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

V. postaja.

Simon iz Cirene pomaga Jezusu križ nesti.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste in Te hvalimo!
 B. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Spomni se, da si ti tisti Simon, kateri si nečimernostim sveta in sladnostim svojih počutkov ves udan, ki svojih križev ne iz srca, temveč le, ker se jih ubraniti ne moreš, z veliko nevoljo nosiš. Oh! vzbudi že svoje srce in usmili se svojega tako obloženega Zveličarja. Sprejmi radovoljno vse križe in nadloge, katere ti bo pošiljal tvoj ljubeznivi Oče. Trdno skleni, ne samo vse zoprnosti s potrpežljivostjo prenašati, temveč tudi svojemu Bogu za nje hvaležnega se skazovati; prosi ga tako-le:

O ljubeznivi Jezus! zahvalim Te za toliko priložnostij, katere mi daješ, da bi za-te trpeti in za-se kaj zaslužiti zamogel. O moj Bog! daj mi milost, vse, kar se mi bo v tem življenji

težavnega prigodilo, s potrpežljivim srcem prenašati in s tem večnega veselja se udeležiti. Stôri, o Jezus! da bom tukaj s Teboj jokal in trpel, potem pa s Teboj v nebesih gospodoval.

Oče naš. Česčena Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VI. postaja.

Veronika podá Jezusu pôtni prt.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste, in Te hvalimo!

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Poglej in premisli v tem prtú sveto obličje svojega Zveličarja! Ljubi Jezusa in s to ljubeznijo si njegov obraz v srce utisni! O kako srečen boš, ako boš živel z Jezusovim obrazom v svojem sreču in ž njim v večnost šel! Da tedaj to milost zadobiš, prosi svojega Boga in reci:

O moj žalostni Jezus! prosim Te, utisni meni v srce sveti obraz svojega

obličja, da bom brez nehanja na Te mislil, noč in dan Tvoje grenko trpljenje pred očmi imel in svoje grehe objokoval. O Jezus! s kruhom Tvojega trpljenja si hočem dušo nasitovati in moje oči bodo vselej solze točile nad mojimi pregrehami.

Oče naš. Češčena Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VII. postaja.

Jezus pade drugič pod križem.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste, in Te hvalimo!
 R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, kako je Jezus, tvoj Bog in Gospod, zopet padel na zemljo, ves oslavljen od velike bolečine, zdelan in zaničevan od sovražnikov. Premisli, da tvoja prevzetnost je Jezusa potrla in ga na zemljo vrgla, ker je prenesti ne more. Oh, zapusti ošabnost, ne bodi več

tako napuhnen! Spokori se in skleni ponižnejši biti. Reci s skesanim srcem:

O prečastitljivi Jezus! akoravno vidim, da si na zemlji pod težo križa sklonjen, vendar Te molim in častim, kakor svojega mogočnega, večnega Boga. Prosim Te, poteri moj napuh, vzemi meni iz srca vso ošabnost, da bom svojo nečimernost spoznal, vse zasramovanje s Tebi dopadljivo ponižnostjo sprejemal, da bom s tem milost zadobil, tudi s Teboj v nebeškem kraljestvu povikšan biti.

Oče naš. Češčena Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VIII. postaja.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste, in Te hvalimo!

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli in preudari v svojem srcu, kako veliko uzrokov imaš jokati in ža-

lovati; prvič zavoljo svojega ljubeznivega Jezusa, kateri zavoljo tebe toliko trpi; drugič sam nad seboj, ker tako nehvaležen ostaneš in ne nehaš njega žaliti. Kako moreš o premišljevanju njegove grozovitne muke trdovraten biti? Poglej, kako milostljivega in ljubeznivega se Jezus proti tem revnim ženam skazuje! Povzdigni se k njemu z zaupanjem in vzdihni s srcem:

O moj ljubeznivi Jezus! Oh! kako je to, da se moje srce ne raztopi od solz velike žalosti? Solz, o Jezus, prosim, solz prave pokore in srčnega usmiljenja mi daj, da z objokanimi očmi in s skeanim srcem postanem deležen tiste milosti, katero si tem revnim ženam skazal. Oh Jezus! ne odvrčaj od mene svojih milostljivih očij! poglej me ubozega grešnika, da bom tudi jaz poln tolažila na zadnjo uro Tebe mogel videti.

Oče naš. Češčena Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

IX. postaja.

Jezus pade tretjič pod križem.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste, in Te hvalimo!

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh, s kako veliko bolečino je Jezus že tretjič pod križem padel! Premisli, kako Jezusa, krotko in nedolžno ovčico, judje in ajdje kakor stekli volkovi, tepejo, suvajo, sem ter tje po trdih kamenih vlačijo. O nesrečni greh, ki samega Sinú božjega tako grozovitno mučiš! O grešnik, ali ni morebiti tvoj ves potrti in zdelani včlovečeni Bog vreden tvojih solz? Oh! reci tedaj ves objokan:

O vsemogočni Bog! kateri nebo in zemljo z enim prstom držiš, kdo Te je tako neusmiljeno vrgel? Oh! noben drug, kakor moja pregreha, v katero sem tolikrat zopet padel. Moja hudoba ni jenjala grešiti in zato se je množilo Tvoje trpljenje. Toda poglej, o Jezus! pri Tvojih nogah zdaj klečim s ške-

sanim srcem in trdno sklenem, svoji hudobiji konce storiti. Z objokanimi očmi Ti tisoč in tisočkrat obljubim: nikdar več nočem grešiti. O moj Bog! nikdar več, nikdar več ne!

Oče naš. Češčena Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

X. postaja.

Jezusa slečejo in mu žolca piti dajo.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste, in Te hvalimo!

Ÿ. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, o duša! kako je Jezus, zunaj na svojem životu ves ranjen in stopen, tudi znotraj z grenkim žolčem mučen. Pogledaj, kako On tvojo nesramljivost, nespodobnost in nečimernost v oblačilu s svojo nagoto plačuje, z žolčem pa tvojo požrešnost. Ali moreš svojega Jezusa brez usmiljenja pogledati? Oh! vrzi se k nogam svojega obleke oropanega Jezusa in reci mu:

O žalostni Jezus! kako velik razloček je med Teboj in menoj! Ti si ves ranjen, poln grenkosti in ves s krvjo oblit; jaz pa ves nečimern, poln sladnosti in veselja, ali vsaj tak želim biti. Oh, jaz nisem na pravem potu! O Jezus! pelji me Ti na pravo stezo. Stôri, da mi bodo vse sladnosti tega sveta grenke in zoprne, da bom namesto njih želel Tvoje trpljenje občutiti in da tako vreden postanem s Teboj večno veselje uživati.

Oče naš. Češčena Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XI. postaja.

Jezus je na križ pribit.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste, in Te hvalimo!

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli neizrečeno bolečino, katero je dobrotljivi Jezus občutil, kedar

so mu meso, kite in žile z žebli prebodli. Oh! kako je to, da se tvoje srce od žalosti ne razpoči, ker vidiš, da tvoji grehi tako neusmiljeno zdelujejo tvojega Zveličarja! Vsaj zdaj toči solze, obžaluj svoje grehe in reci:

O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus! vlij v moje srce strah in ljubezen do Tebe. In ker so moji grehi tisti žebli, kateri so Tebe na križ pribili, stôri s svojo milostjo, da bodo vse moje hude želje in občutki na Tvoj križ nabiti in tamkaj umorjeni, da bom, v življenji in v smrti s Teboj križan, tudi s Teboj v nebesih večno kraljevati mogel.

Oče naš. Češč. Marija. Čast bodi.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XII. postaja.

Jezus umrje na križu.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste, in Te hvalimo!

Ř. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Odpri tukaj oči in premišljuj svojega z žebli na križ pribitega Jezusa,

Poglej vse blede obličje božje. Razbojniku obljubi nebeško kraljestvo, izroči svojo mater Janezu, priporoči svojo dušo nebeškemu Očetu, poslednjič pa umrje z nagneno glavo. Tako je tedaj moj Jezus umrl? Res, umrl je na križu in zavoljo mene. O moja duša! kaj boš zdaj počela? Oh! ne hodi proč, kakor le s ponižnim in skesanim srcem. Objemi križ in vzdihni k Jezusu:

O moj ljubeznivi Zveličar! vem in spoznam, da so moji grehi tisti rabeljni, kateri so Tebe tako neusmiljeno umorili. Nobene milosti nisem vreden, ker sem Tebe križal. Pa kako veliko veselje in upanje občuti moja duša, kedar Te slišim tudi za tiste prositi, kateri so Te križali. Kaj hočem tedaj za Te storiti, ker si Ti toliko za-me storil? Poglej, o Jezus! jaz sem pripravljen in voljan, vsem odpustiti, kateri so me kedaj razžalili. Res, moj Bog! zavoljo Tvoje ljubezni odpustim vsem, iz srca jih objamem in jim želim vse dobro; in tako

tudi upam ob svoji smrtni uri Tvoje vesele besede zaslišati: »Še danes boš z menoj v rajū.«

Oče naš. Češčena Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XIII. postaja.

Jezus je s križa snet in Mariji v naročje položen.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste, in Te hvalimo!

B. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, kako oster je bil meč, kateri je srce žalostne Matere prebodel, kedar je ona svojega mrtvega Sina v naročje vzela. Videla je njega vsega ranjenega in krvavega. O kakšno žalost in bolečino je ona tistikrat v srečju občutila! Kateri meč pa je bil tako oster, ki je prebodel njeno srce? Oh! greh je bil, kateri je Jezusu življenje vzel in Marijino srce tako močno ranil. Objokuj tedaj ta grozovitni greh. Skleni svoje

solze s solzami svoje žalostne Matere in vzdihni k njej tako :

O kraljica vseh mučenikov! kedaj bom vreden prav razumeti tvojo žalost in muko? Kedaj bom zadobil milost, tvojo žalost v svojem srcu nositi in s teboj trpeti? O velika gospa! izprosi mi to milost, da noč in dan žalujem nad svojimi grehi, kateri so tebi tako žalost napravili, da bom, ves skesan in spokorjen, v zaupanju in ljubezni za-te umrl in po smrti s teboj večno živel.

Oče naš. Češčena Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XIV. postaja.

Jezus je v grob položen.

Ÿ. Molimo Te, o Kriste, in Te hvalimo!
 B. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli tukaj žalovanje, vzdihovanje in jokanje Magdalene, Janeza in

druzih pobožnih duš, kedar jim je bil Jezus odvzet in v grob položen. Zlasti pa si k srcu vzemi težavo in grenko žalost Marije, kedar je bila izgubila iz naročja svojega ljubeznivega Sina. V premišljevanju le-te njene žalosti in njenega trpljenja se moraš res sramovati, da si pri obiskovanju tega križevega pota tako malo milovanja občutil. Oh! vzdrami svoje srce vsaj zdaj pri tej zadnji postaji. Poljubi s častjo kamen svetega groba; položi v duhu vanj svoje srce in reci svojemu mrtvemu Jezusu:

O usmiljeni Jezus! kateri si tako krvavo pot iz ljubezni do mene storil, v tem grobu ležečega Te častim in molim. Oh! želim in hočem Tebe v svojem srcu zaprtega imeti, da bi s Teboj sklenen po tem svetem križevem potu k novemu življenju vstal in se v Tvoji milosti iz tega sveta ločiti mogel. Po zasluženji Tvojega trpljenja, katero sem premišljeval, mi dodeli, da bo na zadnjo uro Tvoje sveto Rešnje Telo moja popotnica; da bodo moje zadnje

besede: Jezus, Marija, Jožef in da svoje zadnje vzdihovanje sklenem s tistim vzdihovanjem, s katerim si Ti na svetem križu svojo sveto dušo izdihnil. Daj mi z živo vero, s trdnim zaupanjem in z gorečo ljubeznijo s Teboj in zavoljo Tebe umreti in potlej s Teboj na večne čase živeti. Amen.

Oče naš. Češč. Marija. Čast bodi. Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Molitev.

Moj Zveličar Jezus Kristus, bodi zahvaljen, da si mi tako dolgo prizanašal, in moje pokore tako milostljivo čakal!

Nikar ne pusti, o Jezus, da bi se pogubil, katerega si toliko ljubil, in za čegar zveličanje si toliko trpel!

Gospod, usmili se tudi duš v vicah; naj počivajo v miru! Amen.

Oče naš. Češčena Marija (petkrat.)

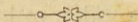
Čast bodi

Očetu in Sinu in svetemu Duhu,

kakor je bilo v začetku

in zdaj in vselej in na vse večne čase!

Amen.

(Odpustek 300 dni, ako moliš zjutraj, opoldne in zvečer, 100 dni odpustka za vsakikrat; popolni odpustek pod navadnimi pogoji enkrat v mesecu, ako moliš vsak dan ob treh povedanih časih.

Pij VII. 11. julija 1815.)

Mašna pesem.

a) Pred povzdigovanjem.

Vstop.

Pred Bogom pokleknimo,
 Povzdignimo srce!
 V nebesa zdaj pošljimo
 Vse misli in želje!
 Ta dar presvete maše
 Sprejmi od nas, o Bog!
 Naj zbriše grehe naše,
 [: Naj varje nas nadlog! :]

Slava.

Bogu bod' čast in hvala,
 Na zemlji mir ljudem,
 K' je milost božja dala
 Rešenje vsem stvarem.
 Bog, hvalo Ti pojemo,
 Prišel si greh odvzet;
 Ti slavo, čast dajemo,
 [: Ker sam, o Bog! si svet. :]

Vera.

Jaz verjem. Bog nebeški,
 Da Ti si Stvarnik moj;
 Odrešil rod človeški
 Je Sin edini tvoj;

Svet Duh pri nas prebiva,
 Nam učenik poslan;
 Njegovo milost vživa
 [: Na zemlji vsak kristjan. :]

Darovanje.

Sprejmi Bog, Oče večni!
 Za nas prečisti dar,
 Ga grešniki nesrečni
 Damo na tvoj altar
 Za svoje hudobije,
 In celega sveta;
 Naj nam jih čisto zmije,
 [: Nam tvojo milost dá. :]

Sveto.

Svet, svet, svet Bog nebeški,
 Oblast imaš nad vse!
 Ves svet in rod človeški
 Ti hvalo, čast daje.
 Naj vedno hvaljen bode,
 Češčen in povikšvan,
 Odrešit vse narode
 [: Od Boga nam poslan. :]

b) Po povzdigovanji.

O angeljci, hitite,
 In pridite z nebes!
 Z nam' sveti Kruh molite,
 Ni več kruh, Bog je res.
 Počutkom vsem telesa,
 Je Jezus tukaj skrit!
 Da b' skoraj šli v nebesa,
 [: Ga gledat in častit. :]

Jagnje božje.

Moj Jezus! Tebe vžiti
 Iz srca jaz želim:
 Pa k Teb' ne morem priti,
 Ker tolikrat grešim,
 Operi dušo mojo,
 Slabosti njene veš;
 Pokaži milost svojo,
 [: Da v duhu v mene greš. :]

Konec.

Svet dar smo dokončali,
 Odpeli čast Bogu!
 Očetu darovali
 Njegovega Sinu.
 Mrtvim in živim sprava
 Za grehe naj bo to;
 Naj nam bo vsem zastava,
 [: Da pridemo v nebo. :]

Jezus male k sebi kliče.

a) Pred povzdigovanjem.

Vstop.

Jezus male k sebi kliče,
 Blagoslovit otročiče,
 Nas objeti On želí;
 Njemu čast in hvalo peli
 Bomo z mašnikom veseli
 [: Sveto mašo slišali. :]

Slava.

Večni! Tebi hvalo peti,
 Ljubi mir ljudem želeti,
 Ki so dobrega srca;
 To je angeljsko veselje,
 To so tudi naše želje,
 [: To nam pravo srečo dá. :]

Vera.

Za resnico vse imamo,
 Tvoje uke vse spoznamo,
 Ki jih Cerkev nas uči.
 Daj po veri prav živeti,
 Enkrat srečno pa umreti
 [: V Tvoji sveti milosti. :]

Sveto Rešnje Telo.

Pridi molit o kristjan!
 Od ljubezni svete vžgan,
 [: Kjer je Jezus v Zakramentu
 Iz ljubezni dan. :]

Tukaj so svete reči:
 Jezusa Telo in Kri;
 [: Duša, ktera njega vživa,
 Se ne pogubi! :]

Spokorjenja daj solzé,
 Grehov zbriši nam dolgé!
 [: Vera, upanje, ljubezen
 V srcih naj živé. :]

Kadar umrje telo,
 Vzemi dušo Ti v nebo,
 [: Da se bomo veselili,
 Vekomaj s Tebo! :]

Tebe molim Jezusa.

Tebe molim Jezusa,
 V hostji tukaj skritega,
 [: Vse veselje,
 Srčne želje
 Mojega srcá. :]

Z angeljci Te tu častim
 Hvalim, molim in slavim;
 [: Jezus mili,
 V vsaki sili
 K tebi pribežim. :]

Jezus, Ti prijatelj moj,
 Daj mi blagoslov zdaj svoj;
 [: Z máno bodi
 In povsodi
 Mi na strani stoj! :]

Ko večer se mi stori,
 Se življenja dan stemní,
 [: Takrat tudi
 Se ne mudi,
 Sprejmi dušo mi! :]

„Častimo Te“ in „Sveto“.

Častimo Te, Kruh živi angeljski,
Ti pravi človek skup in večni Bog nebeški.

Sveto sveto, sveto,
Sveto, vedno sveto
Jezusovo je Telo
V zakramentu moljeno.

Nikdar nas ne zapusti, o Jezus vir sladkosti,
Zlasti pa poslednji čas, bodi Jezus Ti pri nas!

Marijina pesem.

Najbolj blaga, mila draga,
Si, Marija. d'vica ti,
In čistejše in svetejše
Ni bilo nikol' stvari.

Ti Devica si kraljica
Cele zemlje, vseh nebes!
Pa ponižaj in približaj
Se do revnih nas zares.

Kdaj boš dala, prikazala,
Tudi mojim se očem?
Skoraj, skoraj prid' od zgoraj,
Da s teboj te gledat grem!

Brez števila duš rešila
 Si sovražniku iz rok,
 Pridi k meni in me deni
 V trumo rešenih otrok!

Marija, Mati ljubljena.

Marija, Mati ljubljena,
 O bod' češčena Ti!
 Rodila si nam Jezusa,
 Zato Te vse časti.
 [: Mi svoja srca Ti damo
 In upno k Tebi kličemo:
 Marija, pros' za nas,
 Marija, pros' za nas!:]

Marija, sladko Ti ime,
 Kristjanom močni var:
 Ti zdraviš žalostno srcé,
 Nam siješ upni žar.
 [: Zatorej ne prenehamo
 In vedno k Tebi kličemo:
 Marija, pros' za nas,
 Marija, pros' za nas!:]

Ljubezen do Marije.

Veš, o Marija,
 Moje veselje,
 Veš moje želje?
 Ljubil bi Te;

Zmiraj pri Tebi
 Hotel bi stati,
 [: Ljubljena Mati,
 Zvrzi me ne!:]

Kaj pa Ti hočeš,	Pa Ti, Kraljica,
Moja Kraljica,	Si ga že vzela,
Sladka Devica,	In si ga vnela,
Da Ti podam?	Za-te gorí.
Druzega nimam,	Mati preblaga,
Prosim pohlevno,	Ti ga ohrani,
[:Vzem' srce revno,	[:Hudemu brani,
Rad Ti ga dam!:]	Reši ga Ti!:]

Sv. angelji varuhi.

Angelj božji, ki me vodiš,
 Da se sam ne pogubim,
 Ti zvesto pred mano hodiš,
 Tebi se priporočim.
 Tebe mi je Bog odločil,
 Tebi moja dušo 'zročil:
 Angelj var'h, prijatelj moj,
 Vedno mi na strani stoj!

O prijatelj moj nebeški!
 Meni var'h mogočen dan,
 Da v nezmožnosti človeški
 Nisem v hudo zapeljan.
 Ti preženi vse zmotnjave,
 In sovražnikov skušnjave:
 Angelj var'h, prijatelj moj,
 Slabemu na strani stoj!

Uči me Boga ljubiti
 Kakor Jezus zapové,
 Njega voljo dopolniti.
 Njemu vdati vse srcé;

Da se vedno posvečujem,
 Vedno k Bogu približujem:
 Angelj var'h, prijatelj moj,
 Mlačnemu na strani stoj!

Sv. Alojzij.

Alojzij sveti, cvet mladosti,
 Izgled prelepi nam si ti!
 Poslušáš pazno nauk svetosti,
 Pobožno te ga mat' uči.

Ponižnost ni te zapustila,
 Pri knežjih starših bil domá,
 Bliščoba svetna ni motila
 Na tujih dvorih ti srcá.

Nedolžni zvoliš si devištvo,
 Ak' tudi čast odmen je tvoj
 Zamenjaš, daš jo za meništvo —
 Dobiš da rajski venec svoj.

Te angelja miru častijo
 Pobožna srca krog in krog,
 Življenja tvoj'ga veselijo
 Ljudje se, angelji in Bog.

Učiš pobožno vse živeti,
 Nam zgled daješ, ko tud' trpiš,
 Trpljenje ti je dar presveti,
 In smrt tak srečno si želiš.

O poglej, Alojzij mili!

O poglej, Alojzij mili,
 Iz nebes višav na nas,
 V stiski hudi smo in sili,
 Slušaj naš proseči glas:
 Čednost naša omaguje,
 Tvoja pa tako blišči.
 Zgled naj tvoj nas ohrabruje,
 Da živimo kakor ti.

Ti stojiš v nebeški slavi,
 Poleg trona Božjega,
 Tebi mladež prošnje javi,
 Zročajoč je iz srca:
 Prosi, prosi za nas mili,
 Prosi zdaj in vekomaj,
 Da bi prav Boga ljubili,
 [: In dospeli v sveti raj. :]

Sveti Alojzij.

Začudite se nebesa
 Prahu umrjočemu,
 V glorji čistega telesa
 Angelju nebeškemu!
 On v besedi, misli, deli
 Je podoba čistosti;
 Čisteji bi ne živeli
 V prahu trupla angelji.

Limbar beli solnca vneti
 Kralj cvetličja je vsega;
 Vendar mir v obličji sveti
 Lepši je Alojzija!

Čiste misli in živetje,
 D'viška tudi bojazljivost,
 So zemljé najlepše cvetje,
 So nebeščanom sladkost.

Kaj pomenijo te rane,
 Kaj rudeča rožna kri?
 Oh, ljubezni glej neznane!
 Dete mlado pokori
 Se za grehe, ki storilo
 Jih še nikdar ni bilo;
 Truplo deva v sužno silo,
 Tepe z lastno ga rokó.

Šale prazne popustite,
 Ki vam lišp je mar sveta
 Nad Alojz'jem se čudite,
 On gorí le za Boga!
 Lej, pogumno vrže krono
 In škrlat kraljevi v prah;
 Mu obeta bolji trone,
 V družbi svetih božjih to.

Zahvalna.

Hvala bod Gospod Bogu!
 Vse stvari ga zdaj molite!
 Stvarnika, dobrotnika
 In Očeta ga častite!
 Kerub, Seraf mu pojó,
 Hvali zemlja in nebó.

Sveti, sveti, svet Gospod!
 Vse je polno Tvoje hvale;
 Trume zvoljenih, o Bog!

Večno čast Ti bodo gnale:
 Vsi svetniki Te časté,
 Vsi pravični Te slavé.

Češčen bodi trojni Bog!
 Oče, Sin in Ti Duh sveti!
 Cerkve Tvoje nauke vse
 Moramo zvesto verjeti;
 Jezus Kristus, Božji Sin,
 Je zapustil ga v spomin.

O preljub' Zveličar naš!
 Kol'ka je ljubezen Tvoja!
 V grehe sem bil zakopan,
 Revna je b'la duša moja,
 Ti pa prideš k nam na svet,
 Smrt, pekel in greh zatret.

Večni Bog in kralj nebes
 Se poniža brat nam biti;
 Nam živi in nam umrje,
 Nam nebesa zaslužiti;
 Njega sveta rešnja Kri
 Nas očisti vse ljudi.

Milostljiv nam bodi dan's,
 Pota v grehe nam zagradi;
 Sveti in preljubi Bog!
 Daj, da stor'mo dobro radi.
 V Tebe upamo vsak čas,
 Da ne boš zavrgel nas.

KAZALO.

	Stran
Vvod	1.
Sv. Alojzij, zavoljo njegove čistosti angeljski mladenič imenovan	1
Pobožnost v čast sv. Alojziju	19
Devetdevnica, oziroma šestnedeljska pobožnost v čast sv. Alojziju	22
Litanije sv. Alojzija	53
Molitev k Materi Božji	57
Molitev k sv. Alojziju za dar čistosti	58
Molitev, s katero si sv. Alojzija za posebnega pomočnika izvoliš	59
Molitev skesane duše k sv. Alojziji	60

Dodatek.

Vsakdanje molitve	63
Jutranja molitev	70
Večerna molitev	65
Sveta maša	70
Spovedne in obhajilne molitve	98
Pred spovedjo	98
Kesanje in trden sklep	105
Po spovedi	107

	Stran
Pred sv. Obhajilom	114
Po sv. Obhajilu	120
Litanije vseh svetnikov	133
Molitve po litanijah	140
Litanije presv. Imena Jezusovega	144
Litanije v čast svetemu Rešnjemu	
Telesu	149
Molitev pred presv. Rešnjim Telesom .	157
Lavretanske litanije	161
Molitve	164
Sveti križev pot	173
Pesmi	195

O poglej Alojzij mili!

Allegretto

The first system of musical notation consists of two staves. The upper staff is in treble clef and the lower staff is in bass clef. The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 3/8. The music begins with a piano dynamic marking. The lyrics "poglej" and "It" are written below the staves.

The second system of musical notation continues the piece. It features two staves in the same key and time signature. The lyrics "loj - zij mi - li," are written below the staves.

The third system of musical notation is the final system on the page. It consists of two staves in the same key and time signature. The lyrics "Iz ne. bes vi. šar na" are written below the staves.

nas Vstis - ki hu - di

sno in si - li,

lu - šaj nas pro -

se - čit glas.

Čed-nost na - sa

o - ma - gu - je,

Tro - ja Pa ta -

ko blis - ci

Vz gled naj troj nas

o - hrabruje, Da bi

vi - mo kakor ti.

Ti stojiš v' nebeski slavi,
Poleg trona božjega,
Tebi mladež prošnje javi,
Pročajoč je iz srca:

Prost, prosí za nas mili.

Prosi odaj in' vekomaj,

Da bi prav Bogu ljubili.

/ In dospeli v' oveli raj. /

